శ్రీమద్భగవద్గీత

అనువాదకులు :

శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వాములవారు

ఇది మూలశ్లోకములు, ప్రతిపదార్థము, ధారాళమగు అనువాదము, శ్రీధరీయ, టీకాసారము, విశేషాంశములు, సానువాదగీతాపాఠక్రమము, ధ్యానమాహాత్మ్యములు సమభావాత్మకములగు ఉపనిషద్వాక్యసూచిక, వేదాంతసూత్రసూచిక, గీతాశ్లోకసూచిక, శబ్దానుక్రమణిక—ఇన్నిటితో విరాజిల్లుచున్నది.

భక్తులకు సాధకులకు మాత్రమేకాక కళాశాల విద్యార్థులకు సైతము ఉపయుక్తమయిన దివ్యగ్రంథము.

పుటలు : 58+440 (అందమయిన అష్టమ ముద్రణము) వెల : రూ 9-00

'మా దివ్యవాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి ! పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వసుగ్రహము హృదయ సన్నిహితమునైన తేట తెనుగున వీనిలో అందజేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ఉత్సాహప్రదం, అశాంతిసంక్షుభితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సమర్పకం, అందరికీ శిక్షకం, సంస్కారకం, నిర్వృత్యాపాదకం. ముచ్చన్నైల మేలి జాకెట్టుతో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-80	శ్రీ కృష్ణవాణి	0-80
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-80	బుద్ధ ఉవాచ	0-80
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-80	క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-80

మహమ్మదు సూక్తిమంజరి 0-80

ఇట్లు వ్రాయుడు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 600004.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౨ ౧౯౭౫ - జూలై : రాక్షస - ఆషాఢము సంచిక ౧

విషయసూచిక

హిందూమతము

అనువాదకులు:

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు హిందూమతస్వరూపమును పాశ్చాత్యఖండవాసులకు బోధించి, దానికి లోకసన్మానమును, వ్యాప్తిని కలిగించిన దివ్యవాక్కు లిందు సులభసుందర మగుభాషలో వివరింపబడియున్నవి.

(168+18) పుటలు వెల: రూ. 4-00

కర్మయోగము

అనువాదకులు:

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు శ్రీ స్వాములవారు కర్మయోగతత్త్వమును అరటిపండొలిచినట్లు విశదీకరించియున్నారు. కర్మమెట్లు మోక్షసాధనమో స్పష్టీకరించియున్నారు.

(146+8) పుటలు (అష్టమ ముద్రణము) వెల: రూ. 4-00

ఫోన్ : 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంత కేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సాంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుంచి నడపబడుతున్న
ఆంగ్ల మాసపత్రిక

	ఇండియాలో	శ్రీ లంకలో	అమెరికాలో	ఇతర విదేశాలలో
సాలు చందా :	8 రూపాయలు	10 రూపాయలు	4 డాలర్లు	1 పౌను
జీవిత చందా :	150 ,,	200 ,,	70 ,,	18 పౌనులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

	ఇండియాలో	శ్రీ లంకలో	అమెరికాలో	ఇతరవిదేశాలలో
సాలు చందా :	7 రూపాయలు	9 రూపాయలు	3 డాలర్లు	£ 0-70
జీవిత చందా :	100 ,,	150 ,,	50 ,,	12-పౌనులు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుంచి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే
తెలుగు మాసపత్రిక

	ఇండియాలో	శ్రీ లంకలో	అమెరికాలో	ఇతరవిదేశాలలో
సాలు చందా :	7 రూపాయలు	9 రూపాయలు	3 డాలర్లు	£ 0-70
జీవిత చందా :	100 ,,	150 ,,	50 ,,	12-పౌనులు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలను 5% తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైజ్మెంట్లకు చక్కని ప్రాపకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నుల కద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్‌కాపీ కోరేవారు 75 పైసల స్టాంపులు పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

'అఖిలవిభు శరణొందుము, యా క్షణంబ యతనికృత నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౨ } ౧౯౭౫ - జూలై :: రాక్షస - ఆషాఢము { సంచిక ౧

ఓం నమో భగవతే శ్రీరామకృష్ణాయ!

ప్రార్థన

శ్రీ రామకృష్ణ కర్ణామృతము

శ్లో. భక్తానాం హృదయే జాగ్ర। ద్యోగినాం నిటలే స్వపన్
సుస్వపన్ జ్ఞానినాం మూర్ధ్ని। రామకృష్ణో జయత్యసౌ.

తే. గీ. రాగభక్తులయెదల జాగ్రత్తుఁగాఁగ; నిండు స్వప్నమై యోగుల నిటలములను
భూరి నిద్రయై జ్ఞానుల మూర్ధములను; వఱలు శ్రీరామకృష్ణ జయమ్ము। జయము।

వ్యాఖ్య:-భక్తుల హృదయపద్మములందు జాగ్రత్తును, యోగుల నిటలములయందు స్వప్నమును జ్ఞానుల మూర్ధ(సహస్రార)ములందు (యోగ)నిద్రయునై ప్రవర్తిలు శ్రీరామకృష్ణా! నీకు జయము!

శ్లో. ఏకత్ర సమ్మిళిత విశ్వశుభ స్వరూపా, శ్రీదక్షిణేశ్వరపురే విహితాధివాసా
అజ్ఞేషు కీర్ణపరమాత్మ సుఖానుభూతిర్, జీయాచ్చిరం భరతవర్ష మహావిభూతిః.

చ. పరమవర ప్రదాతయును భారతవర్ష మహావిభూతియున్
శరణముజొచ్చు నజ్ఞులకు సత్పరమార్థ సుఖానుభూతియుఁ
వఱలెడు దక్షిణేశ్వర నివాసియు విశ్వశుభ స్వరూపుఁడ
క్షరుఁడును నొగదాయి కలకాలము వర్తిలు మన్మనంబునన్

వ్యాఖ్య:-సజ్జనులకు ఉత్తమోత్తమములయిన వరములను ప్రసాదించువాఁడును, భారతవర్షపు (పారమార్థిక) మహావిభూతియును, శరణుజొచ్చిన అజ్ఞులకు పరమార్థ సుఖానుభూతి గలిగించువాఁడును, ప్రశస్తమయిన దక్షిణేశ్వర (కాళీదేవ్యాలయ) నివాసియును, రూపుదాల్చిన విశ్వశుభమును అక్షరపరబ్రహ్మమును నగు శ్రీరామకృష్ణగురుదేవుఁడు కలకాలము నాహృదయమున వర్తిలునుగాక!

శ్రీ గురుసూక్తిసుధ

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : జనులు వారి భార్యాపుత్రాదులు చనిపోయిరనియో ఆస్తి పాస్తులు నష్టమైనవనియో కన్నీరు కాలువలుగా నేడ్తురు. కాని దైవమును సాక్షాత్కరించుకొననైతినే యని ఎవ రేడ్తురు?

శ్రీరామకృష్ణులు : అయినను "మే మతని నెంతయో ప్రార్థించితిమి. అయినను అతడు దర్శన మీయలేదు" అని వారందురు. దైవము కొఱకై ఒక్కసారి అట్టి ఆవేగముతో (చనిపోయిన భార్యాపుత్రుల కొఱకైన అట్టి ఆవేగముతో) వారి నేడ్వనిండు! దైవము సాక్షాత్కరింపక దాగుకొనగలడేమో చూతము!

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : అంతియ గాక మనస్సును నిరోధించుటకే గదా ప్రాణాయామము మొదలైన వాని ద్వారా ప్రాణమును నిరోధింపవలయునది?

శ్రీరామకృష్ణులు : ధ్యానము వలనను దేవునిపట్ల భక్తివలనను ప్రాణములు మనస్సు కూడ వాటంతటవియే క్రమముగా నిరోధింపబడుటను చూతువు. ఈ కలియుగమున మానవులు అల్పాయుష్కులు, సామర్థ్యము తక్కువ. ఇందుకనియే భగవంతుడు అనుగ్రహముతో సాక్షాత్కారమునకు వారి బాటను అంత సులభముగ చేసినాడు. ఈ యుగములో భార్యాపుత్రుల మృతివలన కలుగునట్టి ఆక్రోశము శూన్యత దేవునికొఱకై అనుభవించినచో, అవి వాని మనస్సున ఇరువది నాలుగు గంటలైనను నిలిచినచో భగవంతుడు సాక్షాత్కరింపక తప్పదు.

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : ఇచ్ఛాస్వాతంత్ర్యము అటువంటి దేమైనను కలిగిన వారెవరైన గలరా?

శ్రీరామకృష్ణులు : ఎప్పుడును ఏమైనను జరిగినది కాని జరుగబోవునది కాని అంతయు భగవదిచ్ఛవలన మాత్రమే. మానవుడు దానిని కొంతకాలమునకు తెలిసికొనును. కాని దానికి ఇంక కొంచెము చేర్పవలసి యున్నది. ఆవును పొడుగాటి త్రాటితో ఒక రాటకు కట్టినచో అది రాటకు ఒక మూరెడు దూరములో నిలువవచ్చును. లేదా త్రాటిపొడుగు లోపల ఎచ్చటనైనను నిలువవచ్చును. మానవుని ఇచ్ఛాస్వాతంత్ర్యమును అట్టిదే. "ఈ స్థలములో దానిని పడుకొననిమ్ము, నిలుచుండనిమ్ము, ఇష్టము వచ్చినట్లు తిరుగనిమ్ము" అను నుద్దేశముతో మానవుడు ఆవును అట్లు కట్టివేయును. అట్లే భగవంతుడు మానవునకు కొంత శక్తి నిచ్చినాడు. అందువలననే మానవుడు తాను స్వతంత్రుడ ననుకొనును. కాని త్రాడు రాటను కట్టబడియున్నది. మరి దీనిని గమనింపుడు. ఎవరైనను అతనిని అణకువతో ప్రార్థించినచో భగవంతుడు అతనిని వేఱొక స్థలమునకు గొనిపోయి అచ్చట కట్టివేయవచ్చును. లేదా త్రాటిని మరికొంత పొడవు చేయవచ్చును. లేదా దానిని మెడనుండి పూర్తిగా తీసివేయవచ్చును.

స్వయంకృతమైన ప్రశ్న : భగవంతుని శరణుజొచ్చుట అంత సులభమా? మహామాయయొక్క లీలలు దుర్గ్రాహ్యములు! ఆమె దీనిని జరుగనిచ్చునా?

శ్రీమకృష్ణులు : ఈ ప్రపంచమును 'నా' అనవారే లేనివాడు ఒక పిల్లిని పెంచుచు ప్రాపంచికజీవనము గడపునట్లు ఆమె చేయును. పిల్లికి పాలు సంపాదించుటకై తిరుగులాడుచు అత డనును. "నేనేమి చేయుదును? ఈ పిల్లి పాలు చేపలు తప్ప వేఱేమియు తినదు."

ఒకరు ధనికురాలు. ఉన్నత వంశీయురాలు కావచ్చును. భర్తయు పిల్లలును అందఱు మరణించిరి. ఇక మిగిలినది చావనునదియే లేనట్లు

తచ్చాడుచున్న వితంతువులు మాత్రమే. కొన్ని భాగములు పడిపోయినవి. కొన్ని పడిపోవుచున్నవి. కప్పుపై చెట్లు పెరిగినవి. వానితోపాటు కొన్ని తోటకూర కాడలు మొలచినవి. ఈ వితంతువులు వానిని ప్రోగు చేయుదురు. కూర చేసి తమ ప్రాపంచిక జీవనమును కొనసాగింతురు! ఏమి ఫలము? వీరేల భగవంతుని శరణము నాశ్రయింపరు? అట్లు చేయుటకు వీరికి సమయము నిశ్చయముగ నప్పుడే. కాని అట్లు జరుగవలయునని లేదు!

లేదా వివాహమైన కొలది కాలమునకే భర్త చనిపోవును. ఆమె బాలవితంతు వగును. ఇప్పుడామె పిల్లలు లేని ప్రౌఢయైన వితంతువు. ఆమె భగవంతు నేల భజింపదు? కాని ఆమె అట్లు చేయదు. తన సోదరుని గృహమునకు రక్షకురాలగును, జుట్టును నడినెత్తిపై ముడి వేసికొని తాళపుచెవులగుత్తిని చెంగున కట్టుకొని ప్రతియొక్కరిని తర్జించును. ఎల్లరపై పెత్తనము చేయును, గ్రామము మొత్తము ఆమెను జూచిన భయపడును, ''నేను లేనిచో నా సోదరుడు భోజనమైనను చేయజాలడు'' అని ఆమె అందఱితో చెప్పుచుండును. ఆహా! ఎట్టి దౌర్భాగ్యురాలు! తన కేమి సంభవించినదో ఆమె ఏల గమనింపదు? తుదకు తనకై ఆమె ఏమి బావుకొనినది!

క్రుంగిన మనోభావములతో నున్న ఒక యువకుని ప్రశ్న: అయ్యా, కామమును వదలించుకొనుట ఎట్లు? ఉద్వేగములు, తగని ఉద్రేకములు ఒక్కొక్కప్పుడు మనసును కలత పెట్టును. ప్రయత్నించినను ఆగక అవి నన్ను ఉద్విగ్నుని చేయును?

శ్రీరామకృష్ణులు: ఓ, భగవత్సాక్షాత్కార మగువరకు కామ మదృశ్యము కాదు. శరీర మున్నంతవరకు సాక్షాత్కార మైన పిదప కూడ ఏ కొంచెమో మిగిలియుండును. కాని అప్పు డది తలయెత్తజాలదు. నేనుమాత్రము సంపూర్ణముగ దానినుండి విముక్తుడ ననుకొనుచున్నావా? ఒకపరి నేను కామమును జయించితి ననుకొంటిని, పంచవటి క్రింద కూర్చుండియుండ కామము ఎంత ఉద్ధృతముగ నేర్పడిన దనగా నా నిగ్రహశక్తికి మించినదేమో అనిపించినది. అప్పుడు నేను ముఖమును మట్టిలో రుద్దుకొనుచు ''అమ్మ''తో నిట్లంటిని, ''అమ్మా! నేను ఘోరమగు తప్పిదమును చేసితిని. కామమును జయించితి నని ఇక నెన్నడును తలపను'' అప్పుడు మాత్రమే అది మాయమైనది. మీరిప్పుడు యౌవనపు పొంగులో నున్నారు. తెలియునా? అందువలన మీరు దానిని నిగ్రహింపలేకున్నారు. పోటు వచ్చినప్పుడు అది గట్టులను లెక్కపెట్టునా? అప్పు డది పొంగును. గట్టులు త్రెంచును. ముందునకు దూకును. అప్పుడు పొలములో నీరు తాటి ప్రమాణమున నిలుచును. కాని కలియుగమున మానసిక పాపము పాపము కాదందురు. అదియుగాక ఒకటి రెండుసారులు కొఱమాలిన భావములు మనసులో నేర్పడిన నీవేల చింతపడవలయును? అది శరీరమునకు సహజము. వచ్చును, పోవును. ఇతర శారీరక కాల్యకృత్యములకంటె వాని నెక్కువగా గణింపకుము. జనులు వానికై చింతింతురా? అట్లే ఇవి చాల అల్పములని గుర్తింప తగనివని తలచి వానినిగూర్చి ఇక ఆలోచింపకుము. అంతేగాక భగవంతుని హృదయ పూర్వకముగ ప్రార్థింపుము. హరినామమును విడువక జపింపుము. భగవంతునే ధ్యానము చేయుము. అవి వచ్చినను పోయినను గమనింపకుము. క్రమముగ అవి స్వాధీనములోనికి వచ్చును.

నిజమైన విద్య

అనువాదము: బి. యస్. ఆర్. ఆంజనేయులు

(రాజమండ్రి శ్రీరామకృష్ణ మఠములో పూజ్యశ్రీ విమలానందస్వామీజీవారొనర్చిన ప్రసంగ సారాంశము)

శ్రీరామకృష్ణుని జీవితము, ఆయన సందేశము అగాధము, అనంతము. మనకు అందుబాటులోనున్న గ్రంథములనుండి దానిని చక్కగా అవగాహనచేసికొనుటకు సంవత్సరములు పట్టును. శ్రీరామకృష్ణుడు తన జీవితములోనే ఆచరించిచూపిన ఆ ఉత్తమబోధను వివేకానందస్వామి మాటలలో అతిక్లుప్తముగా పేర్కొనవచ్చును. రామకృష్ణమఠములలోను, ఆశ్రమములన్నింటిలోను సాయంకాలము జరుగు అర్చనలో నిత్యము గానము చేయబడుచున్న గీతములో వివేకానందస్వామి ఆశువుగా శ్రీరామకృష్ణాదర్శమును పొందుపరచెను. 'ఖండన భవబంధన, జగవందన వందితో మాయ్' అని ఆపాట ప్రారంభమగుచున్నది. ఇది బెంగాలీగీతము. కాని దానిలోని పదములు సంస్కృతమునుండి వచ్చినవే. ఈ చరణము యొక్క భావము "ఓ ప్రభూ! ఓ గురుదేవా! సంసారబంధమును, దానివలన కలుగుచున్న బాధలనన్నింటిని నీవు ఛేదించెదవు. సర్వ ప్రపంచము నిన్ను గౌరవించుచున్నది. మాకు జీవితపరమావధి లభించునట్టి అర్హత కల్గుటకై నీకు ప్రణామమొనర్చుచున్నాము." ఇది రామకృష్ణుని జీవిత సందేశమునందలి సారాంశము. బాధిత జనావళియొక్క బాధానివృత్తికై ఆయన జన్మించెను. కావున ఆయన జీవితము, ఆయన యిచ్చిన సందేశము మానవజాతికొక మహాద్భాగ్యము. మనము అనుభవించుచున్న బాధ అజ్ఞాన సంజనితము. మనకు ఆత్మనిగ్రహము లేకపోవుటచేతను, మంచి సాంగత్యము లభింపకపోవుటచేతను, పూర్వకర్మలచే కల్గిన అంతరాయము లుండుటచేతను అజ్ఞానము కలుగుచున్నది.

మానవులకెల్లప్పుడు కొఱతయే. వారికి తిండి కావలయును. ఆరోగ్యము కావలయును. ఆశించినదంతయు సంపాదించి దానిని అనుభవింపవలయును. మనము మన కోరికలకు అంతరాయము కలిగినచో బాధ చెందుచున్నాము. ఒకవంక కోరికలు తీరుచుండగా మఱొకవంక అవి పుంఖానుపుంఖములుగా ఉద్భవించుచున్నవి. ఈ దుఃఖస్థితిని కూకటివేర్లతో పెకలించివేయుటకు మానవుడు ఆత్మనిగ్రహము పాటింపవలెనని శ్రీరామకృష్ణుడు బోధించెను. ఈ దుఃస్థితిని నిర్మూలించి మనస్సును నిర్మలముగావింపదలచువారు పేరాసను, లోభమును అణచివేయవలెను. దీనినే కవితారీతిలో శ్రీరామకృష్ణుడు "కామినీ కాంచన త్యాగము" అను గంభీరవచనములతో తెలియజేసెను. స్త్రీలైనను పురుషులైనను మనమందరము ఇంద్రియసుఖసాధనకు మాత్రమే పనికివచ్చు వస్తుసంచయమును భోగాభిలాషను విడనాడుటకొరకు అనవరతము పాటుపడవలెనని దీనియందలి తాత్పర్యము. కామినీకాంచన త్యాగమను పదమును సంత్ తులసీదాసు తన 'రామచరితమానస్'లోని ఉపోద్ఘాతమునందే కావ్యస్థ మొనర్చెను. పురుషునకుగాని, స్త్రీకిగాని కలుగు నిజమైన పరిణతి మానసికాభివృద్ధివలననే లభించుచున్నది. మన వాంఛలే మన దురవస్థలని ప్రాజ్ఞులు గుర్తింతురు. ఒప్పిదములుకాని లక్ష్యములకూర్చిన వాంఛలు మనలను ప్రమాదములో పడవేయుచున్నవి. అవాంఛనీయ

విషయముల యెడ కలుగుచున్న తీర్పరాని వాంఛను, శారీరకరుగ్మత, మానసికబాధ, ఆధ్యాత్మిక మరణము అనునవి వెంబడించుచున్నవి. మన పరిస్థితికిగల మూలకారణమును గమనించియుండుటచే, మొట్టమొదట మనము ఆత్మనిగ్రహమును, అంతర్ముఖత్వమును అభ్యసింపవలెనని శ్రీరామకృష్ణుడు ఆదేశించెను. ఇదియే ధర్మశాస్త్రములన్నింటిలోనున్న సారభూతమైన మొదటి బోధ. శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీతలో "త్రివిధం నరకస్యేదం ద్వారం నాశన మాత్మనః"—"నరకమునకు మూడు ద్వారములున్నవి, వానిద్వారా మానవులు ఆత్మవినాశనమొందుచున్నారు" అని చెప్పెను.

"కామ క్రోధ స్తథా లోభః తస్మాదేతత్త్రయం త్యజేత్"—ఆ ద్వారములు కామము, క్రోధము, లోభము. అనగా విషయవాంఛ, కోపము, ఆశ అనునవి. బుద్ధభగవానుడు కామమునకు 'తృష్ణ' (విషయములపై తీరని ఆరాటము) అను పదమును వాడెను. దేనిని ప్రాచీనగ్రంథములు 'కామ, క్రోధ'మను గంభీరవచనములచే ప్రతిపాదించెనో, దానినే శ్రీరామకృష్ణుడు తన అతిసహజధోరణిలో పామరజనులకు కూడ అర్థమగునట్లు చెప్పెను. తన మహోపదేశమునకు తన జీవితమునే ఉదాహరణముగా చూపెను. అదియే ఆయనను ఆరాధ్యతమునిగా నొనర్చినది. స్వామీజీ తన గీతములో గురుదేవుని 'నరవరు'డని పేర్కొనెను. నరవరుడనగా మానవులలో సర్వోత్తముడుగ నెన్నబడువాడని అర్థము. తాను బోధించిన కామ, లోభముల జయమును తాను సాధించి, ఆచరించి చూపుటచే శ్రీరామకృష్ణుడు మానవులలో సర్వోత్తముడయ్యెను. సంసారబంధమును, అజ్ఞానమును అతిక్రమింపగోరువారందరకును 'కామకాంచన జయము' అవసరమని ఆయన తన బోధచేతను, తన జీవితముచేతను బోధించెను.

మానవుడు తన ముక్తిపథములోనున్న అడ్డంకులను తొలగించుకొనగోరుచున్నాడు. అంతకుముందు శరీరావసరములగు ఆకలిదప్పులను తీర్చుకొనజూచుచున్నాడు. ఆకలిదప్పులు జీవులందఱకు సమానమగు అవసరములు. ధార్మికమైన కోరికలెన్నింటినో అనుభవించవచ్చును. కాని ధర్మమును అనుసరించుటచేతనే అది అంగీకార్యమగును. ధర్మము నతిక్రమింపక విషయములననుభవింపవలెను. 'ధర్మాఽవిరుద్ధో భూతేషు కామోఽస్మి భరతర్షభ'—'ధర్మమునకు విరుద్ధముగాని కామమును నేను' అని శ్రీకృష్ణపరమాత్మ అర్జునునకు బోధించెను. మనము ఇంద్రియములను అణగద్రొక్కుట లేక హతమార్చుటకాక వానిని సక్రమమార్గములోనికి మరల్పవలయునని మత ప్రవక్తలు బోధించియున్నారు. ఈ మరలించుట యనునది తన ఇంద్రియములను పరిశుద్ధమొనర్పగలవారికిని, తన అనుభవములను ఉత్తమ జీవితమునకై ఉపయోగింపగలవారికిమాత్రమే సాధ్యము. జ్ఞానసంగ్రహణమునకు అనువైన మార్గముగ ఇంద్రియములుండునట్లు చూడవలెను. చక్కగా నిర్ణయింపబడిన బాహ్యజ్ఞానము క్రమముగా అంతరంగికమైన జ్ఞానమును కల్గించును. అందుచేతనే శ్రీరామకృష్ణుని సందేశమును ప్రాక్ప్రతీచీ దేశములలో వ్యాప్తిచేసిన స్వామీజీ ప్రప్రథమమున ఇట్లు చెప్పెను. "పురుషకారమును వృద్ధిపొందించు విద్య మనకు ఉండితీరవలెను." మనము ప్రప్రథమమున పశువులుగా సంచరించుట మానవలెను. అనగా ఇంద్రియములను నిగ్రహింపవలెను. సత్కార్యములలో నిమగ్నులమై యుండవలయును,

మొదటిదానము అన్నదానము. మన జీవితావసరములను ఇరుగుపొరుగువారితో క్రమపద్ధతిలో పాలుపంచుకొనవలయును. ఆ పంపకము ఏ ఒక్కరికి కొఱత లేనట్లుగాను, సంఘములో సామరస్యము నెలకొనునట్లుగాను ఉండవలయును.

ఇది ఏవిధముగా సాధ్యపడును? అన్యోన్య సహాయము, ప్రేమ యను ప్రాతిపదికలపై మనము సంఘమును తీర్చిదిద్దవలయునని శ్రీరామకృష్ణులు స్వామీజీ చెప్పియున్నారు. దానినే వారు స్వార్థరాహిత్యమనిరి. బాధ్యతాయుతులైన పరిపూర్ణ పుణ్యపురుషులకే అత్యుత్తమమైన స్వార్థరాహిత్యము సాధ్యము. అయినను దానిని ఇతరులుకూడ అభ్యసింపవచ్చును. మానవుడు తాను నిస్వార్థపరుడుగా నుండుటకు ప్రయత్నించినచో అతని నాదర్శముగ తీసికొని అతని పొరుగువాడు పరసుఖాపేక్షను కొంతవరకైనను అలవరచుకొనుట కవకాశము కలుగును. అన్యోన్యసహకారము, అన్యోన్యసహాయముచేత ఇతరుల సుఖమును గమనించుచు, మానవుడు తన నిత్యావసరము సంపాదించుకొనవలెను. సంపదనుమాత్రమే వృద్ధిచేయు సహకారోద్యమములు మానవ శ్రేయమును కల్గింపజాలవు. ప్రతియొక్కరును జ్ఞానమార్జింపవలెను. జ్ఞానముపలన విజ్ఞానము కలుగును. దానివలన సక్రమమార్గముద్వారా మన ఆర్థికస్థితిని మనము మెరుగుపరుచుకొని, సాంఘికసంక్షేమము సాధింపవచ్చును. ప్రపంచమందలి దుఃస్థితికి కారణమేమి? 'అజ్ఞానము', అని స్వామీజీ ముమ్మారు గర్జించెను. జ్ఞానముచేతనే అజ్ఞానము తొలగిపోవును. ప్రపంచమున అచ్చుపడినదంతయు జ్ఞానమని మనము తలపకుందుముగాక. ఏది సంరక్షించునో దానినే మనము జ్ఞానముగా నుద్ఘాటింపవలెను. మానవుని దుఃస్థితినుండి, భవబంధమునుండి రక్షించునదియు, మానవుని యథార్థమానవునిగా మారుట కుపకరించునట్టిదియు జ్ఞానము. అట్టి జ్ఞానము మనకు ఆవశ్యకము. అదియే ఈ దేశమునకు, ప్రపంచమునకు ఆవశ్యకమైయున్నది. మనకు అపరిమితమైన జ్ఞానరాశియున్నదనుట నిజమే. కాని దానిలో తగినంత విశిష్టతను మనమింకను సాధింపవలసియున్నది. ఉపయోగకరము నిర్మాణాత్మకములగు అధికోత్పత్తికి కావలసిన వైజ్ఞానిక సామర్థ్యము మాత్రమేగాక మానవునకు ఆరోగ్యప్రదమైన దేహమును, వికాసవంతమైన మనస్సును ఇచ్చి ఆధ్యాత్మికోన్ముఖునిచేయు జ్ఞానముకూడ ఆవిశిష్టతయందిమిడియున్నది. సమస్త విద్యాసంస్థలు, విద్యావ్యాప్తిచేయు సమస్త ప్రచురణాలయములు దేశవ్యాప్తముగా కొనసాగుచున్న విద్యావాఙ్మయోద్యమము, ఈ విశిష్టతను సాధించుటకే అనగా మానవులను ఉత్తములుగా రూపొందించుటకును, జాతిని శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక సౌష్ఠవవంతముగా చేయుటకును పాటుపడవలెను. ఇదియే జ్ఞానదానము —జ్ఞానము పాలుపంచుట. దీనినే స్వామీజీ ఆచరణలో పెట్టవలచెను. శ్రీ రామకృష్ణుడు దానిని ప్రత్యేకముగా వక్కాణించుచు మార్గమును సూచించెను.

యథార్థమైన ఆధ్యాత్మికానుభూతినిపొందిన ప్రాజ్ఞునియొక్క జ్ఞానము, బయలునందు ప్రకాశించు సూర్యుని వంటిది. పరిమితమైన ప్రజ్ఞగల సామాన్య మానవుని జ్ఞానము ఇంటికప్పునందలి చిన్న రంధ్రము గుండా ప్రసరించు సూర్యకిరణము వంటిది. ప్రతి మానవుడును తాను క్రమశిక్షణతో నేర్చుకొను జీవితమునందు అభ్యసించుచున్న విషయమందు ప్రతిభావంతుడే కాని యే ఇతర విషయములో నైనను

అతడు సామాన్యుడే. మానసిక తత్త్వవేత్తలు 'పావనశక్తి ప్రభావము' (halo effect) అని చెప్పుదానిని చూచి మోహితులము కారాదు. ఒక వ్యక్తి ఒకానొక విషయమందు పండితుడే కావచ్చును, కాని అన్ని విషయములలోను అతడు పండితుడని అతని అభిప్రాయములను అంగీకరింపవలసిన అగత్యము లేదు. అంగీకరింప కూడదు కూడ. కావున కష్టార్జితముగా పొందిన జ్ఞానమును మాత్రమే ఇతరులతో పాలుపంచుకొనవలయును. మన సంరక్షణలోనున్న వారి యెడల మనము పసితనమునుండియు శ్రద్ధ వహించినప్పుడే ఈ పంచుకొనుట సాధ్యపడును. ప్రతి బాలునకు, ప్రతి బాలికకు ఇంటియందును జ్ఞానమును తప్పక బోధింపవలయును. ఇవి పిల్లలను శారీరకముగా ఆరోగ్యవంతులుగాను, మానసిక స్వాస్థ్యము గలవారినిగాను, తయారుచేయుట కుపకరించును. మన మత గ్రంథములలో మదాలస అను నామె లాలి పాడుచు ఊయల ఊపి తన పిల్లలను పెంచిన కథ చదివియున్నాము.

"శుద్ధోసి, బుద్ధోసి, నిరంజనోసి
సంసార మాయా పరివర్జితోసి"

"నాయనా! నీవు శుద్ధుడవు, బుద్ధుడవు, కల్మషము లేనివాడవు, సంసార బంధ విముక్తుడవు, నిత్యజ్ఞాన స్వరూపుడవు" అని పాడెడిది. ఈ ఆదర్శముతో మానవుని యొక్క దివ్యత్వమును అతి బాల్యము నుండియే నొక్కి చెప్పవలసి యున్నది. ప్రతి బాలునకును తల్లియే ప్రథమ గురువు. అలెగ్జాండరు చక్రవర్తి నొకరు, ప్రపంచమును జయించినందులకు ప్రస్తుతింపగా అతడు "ఈ జయమంతయు మా తల్లి వలననే లభించినది" అని బదులు చెప్పెను. అదేవిధముగ వివేకానంద స్వామియును; "నా ఈ స్థితికి మా అమ్మయే కారణ"మని తెల్పియుండెను. పలువురు మహాపురుషులు ఈ భావమునే ప్రతిధ్వనించిరి. ఈ విధముగ తల్లి ప్రథమ గురువు అగుచున్నది. స్త్రీలు సహజముగా అతి సరళములు, అత్యంతము ఉత్కృష్టములు అగు ఆదర్శములను పిల్లలకు బోధించుటకు అతి సమర్థురాండ్రుగా నున్నట్లు కనుపించును. పిల్లవానికి కౌమారమున తండ్రి, యౌవనమున గురువు లేక ఆచార్యుడు శిక్షణ గరపుచున్నారు. విద్య ఈ దశ లన్నింటిలోను ఆత్మసాక్షాత్కారమునే యుద్దేశముగ కలిగియుండవలెను. మనము యథార్థమగు విద్యను సముపార్జింపవలెనుగాని అవిద్యను కాదు. నేటికి 90 పాళ్లు మన విద్యాశాలలు అవిద్యాశాలలుగ మారిపోయినవి. అవిద్యయనగా ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞానము. విద్య యనగా భవబంధ వినిర్ముక్తుని గావించు భగవత్ జ్ఞానము.

"సా విద్యా పరమా ముక్తేర్హేతు భూతా."
ఋషుల యభిప్రాయము ప్రకారము ముక్తిని కల్గించునదే నిజమైన విద్య. మిగిలిన దంతయు అవిద్యయే.

భారతదేశము - శ్రీ వివేకానందస్వామి

శ్రీ స్వాత్మానందస్వామి

హిందూదేశము అనాదికాలమునుండి ఆధ్యాత్మిక చింతనకు ఆయువుపట్టు. దాని యావత్ శక్తి తత్త్వచింతనయందు వినియోగింపబడుచున్నది. భారతదేశపు ఔన్నత్యమునకు నాటికి నేటికి ఈ మహోన్నత ఆధ్యాత్మిక చింతనయే ఆధారము. యావత్ ప్రపంచము చీకటిలో

తడుముకొనుచుండిన కాలమున హిందూదేశ మున "సత్యం జ్ఞానం అనంతం బ్రహ్మ" అను వేదవాక్కులు అన్ని దిక్కులను పిక్కటిల్ల జేసినవి. అట్టి భరతఖండము ప్రపంచ దేశము లకు మకుటాయమానము. హిందూ దేశము కర్మభూమి. ఇచ్చటి వాతావరణమే ఆధ్యా త్మిక సుగంధమును మిళితము చేసికొని సంసార మను దుర్గంధమును రూపు మాపుచున్నది. ఇచ్చటి స్వచ్ఛమైన గంగా యమునా నదులు తాపమును పోగొట్టుచున్నవి. హిమవత్పర్వత పంక్తి ఆధ్యాత్మిక పవిత్రతను ఔన్నత్యమును చాటుచున్నది.

కాని కాలగమనమున మనలోని శక్తి సామ ర్థ్యములు ఒకింత కుంటువడినవి. సత్త్వసంపన్న మగు దేశము శౌర్యపరాక్రమములను చూప లేక పోవుటచే విదేశీయులు హిందూదేశము నాక్రమించి వారి కళలను విద్యలను రూపుమాపి వారిచే నూడిగము చేయించుకొనుట కారం భించిరి. ఒకరిచే పరిపాలింపబడుటచే హిందువు లలో నానాటికి నీరస మావరించి వారిలో ఉత్సాహశక్తి నశించి మందమతులుగ పరిణ మించిరి. ఐనను హిందూదేశమునకు జీవగఱ్ఱ యగు తత్త్వజిజ్ఞాస మాత్రము ఏమాత్రము అడుగంటలేదు. అందుచేతనే గ్రీకురోమనువంటి మహాసామ్రాజ్యములు కాలగర్భమున కలిసి పోయినప్పటికిని హిందూదేశము ఇప్పటికిని సగర్వముగ తలయెత్తి నిలిచియున్నది.

పరరాజుల పాలనలో అభివృద్ధి గాంచుట కల్ల. మన దేశమును పాలించిన మొదటి విదే శీయులు మహమ్మదీయులు. వీరు తమ మత వ్యాప్తికై హిందూదేశమునకు వచ్చి యుద్ధ ములుచేసి హిందూదేవాలయములను, హిందూ గ్రంథములను అపురూపశిల్ప ఖండములను నాశనము గావించిరి. ఒకచేత ఖురాను ఇంకొక చేత ఖడ్గమును ధరించి హిందువులను తమ మతములోనికి మరల్చుకొనసాగిరి. అట్టి వాతా వరణమున అభివృద్ధి ఎట్లు సాధ్యమగును? మన దేశీయులు పశుబలము నెదుర్కొనలేక పోయిరి. స్వమతమును వీడలేక పరమతము నంగీకరింపలేక సందిగ్ధావస్థలో పడిరి. విశ్వకల్యా ణమును కోరు హిందువులు చేయునదిలేక చిన్న చిన్న తిరుగుబాటులు చేయదొడగిరి. చిలికి చిలికి గాలివాన యైనట్లు ఈ చిన్న చిన్న తిరుగుబాటులు పెద్ద రక్తపాతము లైనవి. హిందువులు మహమ్మదీయులును ఒకరిపై నొకరు విద్వేషములను పెంచుకొని శాంతి విహీనులై మెలగసాగిరి.

ఇట్టి కల్లోల పరిస్థితియందు హిందూమతస్థు లను కార్యశూరులనుగా చేయుటకును హిందూ మహమ్మదీయులలో సోదరప్రేమ నినుమడింప జేయుటకును కంకణము కట్టుకొనిన మహాను భావులలో గురునానక్ ఒకరు. మతమును సాంఘిక వ్యవస్థను స్వీకరించి హిందూమతమున రజోగుణపు పాలుకల్పిన మహానుభావులు నల్వు రిలో ప్రప్రథముడు గురునానక్. తోడిసోదరు లకై ప్రాణత్యాగము చేయుటకు సిద్ధపడి వారిని శిక్కుమతస్థులుగ జేకొని తన నూతనమతమును నెలకొల్పి మహమ్మదీయుల అరాజకము నడు గంటించిన దిట్ట. మహమ్మదీయులు హిందు వులు సోదరులవలె మెలగవలెనని ఒకరి నొకరు ద్వేషించుకొనరాదని అతడు బోధించెను. మతకలహముల నణచుటకు తన శిష్యులను కత్తిపట్ట నియమించెను.

రెండవసంస్కర్త శ్రీ స్వామి రామదాసు. మహమ్మదీయ రాజుల పరిపాలన అతి క్రూర ముగ కొనసాగుచుండెను. హిందూ మతస్థులు తలదాచుకొనుటకు నీడలేని స్థితిలో నుండగా రామదాసు శివాజీని ప్రోత్సహించి తన శిష్యు

నిగ చేసికొని అతనికి దేశభక్తిని నూరిపోసి దిగ్విజయము సాధించెను. స్వామి రామదాసు సన్న్యాసి అయ్యును శివాజీని యుద్ధము చేయుటకును శత్రురాజుల నోడించుటకును ప్రోత్సహించెను.

మూడవ సంస్కర్త శ్రీ విద్యారణ్యస్వామి. శృంగేరీ శంకరపీఠాధిపతి. వేదాంత పంచదశి యను బృహత్తరగ్రంథ రచయిత. సుల్తానులు దక్షిణభారతమును తమ హస్తగతము చేసికొనుచున్నారని తలచి కార్యరంగమున దూకెను. గురువుగ తమ బాధ్యతను కొంత కాలము మానుకొని స్వతంత్ర రాజ్యమును స్థాపింపగోరి తగిన స్థానము నన్వేషించి విజయనగర సామ్రాజ్యమును స్థాపించిరి. హరిహరరాయలు బుక్కరాయలు ఈయన కనుసన్నలలో మెలగి సామ్రాజ్యమును పటిష్ఠము గావించిరి. ఈ సామ్రాజ్య స్థాపనచే దక్షిణ భారత దేశము మహమ్మదీయుల పరిపాలన నుండి రక్షింపబడినది. ఈ సామ్రాజ్య స్థాపనానంతరము విద్యారణ్యులు తమ పూర్వకార్యములను నిర్వర్తించుచు శృంగేరీ పీఠమునకు ఆచార్యులుగ చాలకాలముండిరి.

19-వ శతాబ్ది ఆరంభమున మన దేశమును ఆంగ్లేయుల పరిపాలననుండి కాపాడుటకు నాల్గవ సంస్కర్త శ్రీ వివేకానందస్వామి జన్మించిరి. మహమ్మదీయులు కత్తిపట్టి హిందువులను మహమ్మదీయ మతమునకు మరల్చిరి. ఇక ఆంగ్లేయులో, క్రాంది బైనెట్ బైబిల్ పట్టుకొని హిందువులను తమ మతమునకు ఆకర్షింప దలచిరి. నాగరికత యను పేరిట యువకులను ఆకర్షించి వారికి ఉద్యోగముల నెరజూపి తమ మతములో కలుపుకొనజొచ్చిరి. ఆనాటి యువకులు సంఘములో గౌరవముకొరకు ఉద్యోగము కొరకు క్రైస్తవ మతమును స్వీకరించిరి. అంతటితో నాగరకవారు హిందూమతమునే దూషింప మొదలిడిరి. అట్టితరి హిందూ మతమును పునరుద్ధరించుటకై శ్రీ వివేకానందస్వామి కంకణము కట్టుకొనిరి. పరరాజుల పాలనలో అభివృద్ధి గాంచలేమని తెలిసికొనిరి. ఆనాటి హిందువులు నిద్రాణస్థితిలో నున్నారని గ్రహించిరి. వారిని మేల్కొల్పుటకు విదేశీయుల దృష్టిలో భారతీయుల ఔన్నత్యమును చాటుటకు అమెరికా దేశము వెళ్లి సర్వమత మహాసభయందు హిందూమతమును గూర్చి యుపన్యసించి గొప్ప సంచలనమును గొనివచ్చిరి.

ఈ సంచలనము హిందూదేశమును కూడ మేల్కొల్పెను. యువకులు ఉత్సాహవంతులై ముందడుగు వేయజొచ్చిరి. వారు వివేకానందుల రచనలు చదివి వారి యుత్సాహమును దేశభక్తిని ఇనుమడింప జేసికొనిరి. ఆంగ్ల సామ్రాజ్యాధినేతలు వివేకానందుల రచనలనిన భీతిజెందుచుండిరి. మన సుభాష్ చంద్రబోసు కూడ వివేకానందపత్రావళి యను పుస్తకమును చదివి ఆంగ్లేయసామ్రాజ్యముపై తిరుగుబాటు చేసినాడు. ఈ పుస్తకములలో శ్రీ వివేకానందస్వామి దేశస్వాతంత్ర్యమునకై యువకులకు బోధించిన కొన్ని ముఖ్య విషయములను ఇచ్చట ఉదాహరించెదము.

భారత దేశములో బీదలస్థితి సకల దోషములకును మూలమైనది. వీరిని ఈ స్థితినుండి యుద్ధరించిన గాని భారత దేశము ఔన్నత్యము నొందదు. నేటి మన కర్తవ్య మేమనగా, బీదవారు వారు కోల్పోయిన వ్యక్తిత్వమును విద్యను మరల పొందునట్లు చేయుట. విద్యయనగా ప్రపంచవిషయములను బలవంతముగ తలలో గ్రుక్కుకొని వాని యుపయోగము తెలియక పండిత ఘంటలవలె నుండుట కాదు. విద్య యనగా "మానవుని ప్రయత్నోన్ముఖుని

గావించి, అతనిని అడుగులో నుంచి కార్య సాఫల్యమునకు దారితీయు శిక్షణ.'' మనకు నేడు అవసరమగు విద్య అదియే. అట్టి విద్య మన కందఱకు లభ్యమగునాడు మన భారత దేశము నూత్న జీవనము నొందును.

మన దేశపు మందగమనమునకు మఱియొక ముఖ్యకారణము మనకు గల మూఢ విశ్వాసములు. హిందువులు విదేశ పర్యటనము చేయరాదని ఆంక్ష విధించి వారి నితర దేశములను దర్శింపనీయక అవి వారిని బలహీనపరచినవి. ''మూఢవిశ్వాసములతో స్వార్థముతో స్వదేశమున జీవించు హిందువు తన దేశమున కెక్కువ సేవ చేయలేదు. పాశ్చాత్య దేశములోని జాతీయ జీవనసౌధములు శీల స్తంభములపై పటిష్ఠముగ నిర్మింపబడినవి. అట్టి వానిని అసంఖ్యాకముగ మనము నిర్మించువరకు ఎవరిపై గాని కారములు మిరియములు నూరి ప్రయోజనము లేదు.''

మనము అన్యప్రభుత్వముచే పరిపాలింపబడుటకు కారణము మనము బీదలకు తదితర కులస్థులకు స్వాతంత్ర్యము నీయకపోవుటయే. వారిని మనమెంతసేపును సేవకులుగ పరిగణించి వారి సేవాఫలము ననుభవించి వారి బాగోగులను మఱచి సంచరించితిమి. కుల వ్యవస్థ వృత్తినిబట్టి ఏర్పడినదను సత్యమును మఱచి ప్రవర్తించితిమి. దాని ప్రతిఫలమును మన మిప్పు డనుభవించుచున్నాము. ''ఇతరులకు స్వేచ్ఛనిచ్చుటకు సిద్ధముగ లేనివాడు స్వేచ్ఛగ నుండుటకు అర్హుడేనా? అనవసరమైన ఉద్రేకములకు తావీయక ప్రశాంతముగ నిజమైన మానవులుగ పనిచేయుదము. ప్రపంచమున ఎట్టిశక్తియు దీని కంతరాయము కల్గింపజాలదని విశ్వసించువారిలో నేనొకడను.''

ప్రతిజాతికిని ఒక ఆయువుపట్టు గలదు. హిందూదేశమునకు ''మత''మే ఆయువుపట్టు. హిందూదేశ పురోభివృద్ధికి మనుగడకు మతమే ప్రాణము. హిందువులు తత్త్వజ్ఞానమును ఎపుడు మఱచెదరో అపుడు ప్రపంచమునందు హిందువనువాడు కాని హిందూదేశమను భూభాగము కాని కనబడదు. అందుచే ''ఓ నా భారతీయులారా మతమును వెన్నముక నొనరించి మీ నాడులన్నియు స్పందింపవలసియున్నవి. రాజకీయములకుకూడ మతమే ఆధారము కావలెను.''

మనకు మన దేశమునకు ఈ ప్రపంచమున ఒక ప్రత్యేకత యుండ ఒకరిని మనమేల అనుకరింపవలెను? కనుక ''ఇతరుల నెవ్వరిని అనుకరింపదలపకుడు. మనము నేర్చుకొనవలసిన గొప్ప పాఠమిది యొకటి. అనుకరణ నాగరికత కాదు. పిరికితనమునకు గురుతగు అనుకరణము ఎన్నడును వృద్ధియనిపించుకొనదు. అది నరుని యందు చూపట్టు దౌర్భాగ్యపు పతన సూచనయే.''

''హిందూదేశమను ఈ నౌక ఎన్నియో శతాబ్దములనుండి మనలను సురక్షితముగ సముద్రమందు కొనిపోవుచున్నది. ఈనాడు మన పొరపాట్లవలన దానికి చిన్నచిల్లి పడినది. విజ్ఞులమైన మనము ఈ చిల్లినిపూడ్చి పునః ప్రయాణసన్నద్ధులము కావలెను. కాని ఈ నౌకను వీడి నూతన నౌకకై వెతకుట యవివేకము. ఓ నా భారతీయులారా! లెండు, కార్యారంభులు కండు. విజయము తథ్యము.''

ప్రభాప్రసారము

(సంపాదకీయము)

మానవాభ్యుదయమునకు భరతవర్షపు కానుక

> మానవుల చిత్తవృత్తులను పరికింపుడు. ఎవని తీరు వానిది. అట్లే ఎవని ఆత్మపరిణతి మార్గము వానిది. అనంతమగు పూర్వజన్మ పరంపరవలనను పురాకృతకర్మవిశేషమువలనను మానవుని ప్రస్తుత జీవనవైఖరి నిర్ణయింపబడియుండును. ప్రతివాడును తన పురాభవఫలమును తలదాల్చి ఈ లోకములోనికి వచ్చుననియు అనంతములగు తన పూర్వజన్మలు ఇప్పటి జన్మకు మూలమనియు ఈ జన్మను తాను వినియోగించుకొను విధము ననుసరించియే రాబోవు జన్మము నిర్ణయింపబడు ననియు ప్రతిహిందువు తలంచును. ఈ రీతిగా ఈ ప్రపంచమున పుట్టెడి ప్రతిమానవుడును నిర్వహింపవలసిన ధర్మమును జీవితమున అనుసరింపవలసిన నిర్ణీతమార్గమును ఉండును. ఈ సూత్రము వ్యక్తుల విషయమున ఎటుల సత్యమో జాతి విషయమునను అంతియే. ప్రతిజాతికిని ఒక విభిన్న జీవనవైఖరి ఒక ప్రత్యేక జీవనోపపత్తి ప్రపంచజీవనమున అది నిర్వహింపవలసిన ఒక విశిష్ట కర్తవ్యము కలదు. రాజకీయోద్ధతిగాని సైనికబలోన్నతిగాని సాధించుట మనజాతికి నైజధర్మము కాదు. ఐనను వేఱొక కర్తవ్యము మన పాలిట నున్నది. మనలోని ఆధ్యాత్మిక శక్తి నంతను చక్కగా సంఘటితపరచి సంరక్షించి పోషించి భారతజాతిని ఒక ఆధ్యాత్మిక మహాశక్తిస్వరూపముగ తీర్చిదిద్దవలసియున్నది. అట్టి దుర్వారమహాశక్తి పరిస్థితులు అనుకూలముగా నున్నపుడెల్ల ప్రపంచమును ముంచెత్తి వేయవలెను. గ్రీకులో రోమనులో ఆంగ్లులో ఎవరైనను సరే తమ సేవలతో దాడివెడలి ప్రపంచజాతుల నేకము చేయుదురుగాక. హైందవుల వేదాంతము ఆధ్యాత్మికవిద్య అప్పుడీ నూతనావకాశమును పురస్కరించుకొని ప్రపంచజాతుల రక్తనాళములలోనికి ప్రవేశించును. సమిష్టి మానవజాతి అభ్యున్నతికై భారతీయుని శాంతిమయ ధీశక్తి తనవంతు తాను సమర్పణ చేయవలసియున్నది. హిందూదేశము ప్రపంచమునకు ఒసగనున్న కానుక ఈ ఆధ్యాత్మిక తేజమే.
>
> —శ్రీ వివేకానందస్వామి.

మానవాభ్యుదయమునకు సకలదేశములును తమతమ శక్త్యనుసారము సహజ ప్రవృత్త్యనుసారము పాలుపంచుచునే యున్నవి. మానవుడు మేధావంతుడగుటవలన అతని జీవనము భౌతిక మానసిక ఆధ్యాత్మిక స్థాయీభేదముల ననుసరించియుండును. వివిధ దేశములు వానివాని స్వభావములను బట్టి పరిపూర్ణ మానవాభ్యుదయమునకు దోహదము చేయుచున్నవి. ఇందు భౌతిక మానసికరంగములయందు ప్రముఖముగ పాశ్చాత్యదేశములు ప్రగతిని సాధించినవి. రోమను సామ్రాజ్యము దాదాపు యావత్ప్రపంచము నేకము చేసినది. గ్రీకు సంస్కృతి యూరపుదేశము లన్నింటియందును వ్యాప్తమై భారతదేశమునగూడ కొంతచోటు చేసికొన్నది. ఆధునికకాలమున పాశ్చాత్య దేశములు మరల ఆంగ్లసామ్రాజ్యరూపమున ప్రపంచము నేకము చేసినవి. అమెరికనులు మానసికరంగమున సాంకేతిక విద్యాపరిణతి వలన ప్రగతిని సాధించిరి. ఈ భౌతిక మానసికాభ్యుదయము ఎంత వాంఛనీయమైనను ఆధ్యాత్మికాభ్యుదయము లేని కారణమున అశాంతి ద్వేషములకు యుద్ధము భయములకు క్రౌర్యము తృష్ణలకు ఆలవాలమగుచున్నది. ఈ పరిస్థితిని చక్కజేయు ఆధ్యాత్మిక తేజమునే భారతదేశము వేలసంవత్సరములుగ పెంపొందించుచు మానవజాతికి నిరంతరముగ పంచియిచ్చుచున్నది. ప్రస్తుత సమయమునను ఈయవలసియున్నది.

ఆధ్యాత్మిక తేజము సత్యసాక్షాత్కారఫలము. ప్రపంచమునగల దుఃఖముల నన్నింటిని రూపుమాపుటకు సమర్థము. మనపూర్వులెన్నడో ప్రపంచమున దుఃఖముతప్ప మఱే

యొకటి కేడని గ్రహించిరి. అంతతో నాగక ఈ దుఃఖనివారణ మెట్లు చేయుటకగునని యన్వేషణ దృఢదీక్షతో సాగించిరి. తత్ఫలితమే హిందూతత్త్వశాస్త్రము. హిందూతత్త్వ జీవనమే హిందూమతముగను హైందవజీవనముగను ఏర్పడినది.

సత్యాన్వేషణమే జీవనగమ్యమగుటవలన ఎట్టి సాంకేతిక వైజ్ఞానిక అన్వేషణతో గాని తత్త్వ జిజ్ఞాసకు వైరము లేకపోయినది. చతుష్షష్టి కళలును అన్ని వైజ్ఞానికశాస్త్రములును తత్త్వ జిజ్ఞాసతో సమముగనే వర్ధిల్లినవి. ఇతర దేశములును ఈ కళలను వైజ్ఞానికశాస్త్రములను అభ్యసించి పోటీలు పడుచుండుటచేతను, భారతదేశము అన్యాక్రాంతమగుటచేతను భారతీయకళలకు శాస్త్రములకు ప్రాముఖ్యత క్రమముగ క్షీణించినది. కాని ఏ దేశమును అందుకొనని అనన్యదీక్షతో ఏకైకలక్ష్యముతో తత్త్వజిజ్ఞాసను భారతదేశముమాత్రమే అనుసరించినది. తత్ఫలితముగ ప్రతియొక్క క్లిష్ట పరిస్థితియందును భారతదేశము ఇతర దేశములకు ఆధ్యాత్మిక సందేశముల నీయగల్గినది.

"ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదన్తి" అనునది ప్రాచీన వేదవాక్యము. వేలసంవత్సరముల పిదప మరల ఏమాత్రము కొఱవడని గాంభీర్యముతో భారతదేశము తిరిగి ఆవాక్యమునే ఉద్ఘోషించుచున్నది. ఈ మధ్య కాలమునను భారతదేశము పరిస్థితులనుబట్టి ఎప్పటికేయంశము ఆవశ్యకమో ఆ యంశమును వక్కాణించుచు సందేశముల నిచ్చినది.

సత్యాన్వేషణము తత్త్వజిజ్ఞాసగను ఆ జిజ్ఞాసాఫలమును జీవితమునం దాచరించు ప్రయత్నములు మతభేదములుగను క్రమముగా పరిణమించినవి. సత్యాన్వేషణమునకు ఫలము సాక్షాత్కారమే గనుక తత్త్వశాస్త్రములు వాని యభ్యాసముకలసి దర్శనము లనబరగినవి. అందు న్యాయవైశేషికదర్శనములు పదార్థపరిశీలనముచేసి వానియందలి సత్యత్వమును సాక్షాత్కరించుకొన ప్రయత్నించును. సాంఖ్యయోగములు సృష్టికారణములను ఆద్యతత్త్వములను ప్రకృతిపురుషులుగ కనుగొని వానిని సాక్షాత్కరించుకొన ప్రయత్నించును. పూర్వమీమాంస జగత్కారణమును వివరించి దానిని వశపరచుకొనునట్టి అనేక కర్మకాండలచే తత్త్వమును సాక్షాత్కరించుకొన కోరును. ఉత్తరమీమాంస ఈ ప్రపంచ మసత్యమనియు దీనికి పూర్తిగా భిన్నమైన సత్యపదార్థమును కనుగొనుటయే జీవితాశయమనియు తెల్పి దానిని సాధించుమార్గమును తెలుపును.

వేదము లాధారముగా గల ఈ శాస్త్రములన్నిటియందును చివరకు మీమాంస బలవత్తరమై నిలిచి, అందు సత్యాన్వేషణవృత్తి మందమై కర్మకలాపములు మెండైన కాలమున మరల సత్యాన్వేషణమును సంస్థాపించుచు నాస్తికదర్శనములగు బౌద్ధజైనములు వ్యాప్తి నొందినవి. ఆస్తికదర్శనముల లక్ష్యములను లక్ష్యసాధనమార్గములను ఏర్పరచు స్మృతులు పురాణములును అనేకము లేర్పడినవి. కాని మార్గమునుమాత్రమే వక్కాణించుచు లక్ష్యమును సరిగా నేర్పరుపకుండుటచే జనసామాన్యము మరల పెడత్రోవల బడెను.

బుద్ధదేవు డవతరించి భారతజనులకు ప్రపంచమునకు సత్యాన్వేషణమార్గమును నిరూపించిన పిదప శ్రీ శంకరభగవత్పాదులవతరించి నిశితబుద్ధి వైభవముతో మరల భారతీయ జిజ్ఞాసాలక్ష్యమును ప్రస్ఫుటముగ చేసి వేదవాక్యములగు అహంబ్రహ్మాస్మి, తత్త్వమసి, సోఽయమాత్మా బ్రహ్మ, సర్వంఖలు ఇదం

బ్రహ్మ' అను తత్త్వపరాకాష్ఠను సుస్థిరముగ నిలిపి చనిరి. దుర్నిరీక్ష్యమగు ఈ తత్త్వ ప్రకాశము జనసామాన్యమున కాచరణ యోగ్యముగ చేయుటకు శ్రీరామానుజ మధ్వాచార్యులేతెంచిరి. ఒరదీసిన కత్తివలె తీక్ష్ణమగు తత్త్వాన్వేషణమునకు మార్దవమును చేకూర్చుటకై శ్రీచైతన్యాది మహాభక్తులేతెంచి జనసామాన్యము నిత్యజీవనము తాత్త్వికజీవనమును భక్తిశ్రద్ధలతో నాచరించునట్లు చేసిరి.

సుభిక్షమును సస్యశ్యామలమును అగు దేశమున నీరీతి జనులు జీవించుచుండ ఆశాపీడితులైన అన్యదేశీయులు భారతవర్షమును కొల్లగొట్ట ననేక పర్యాయము లుద్యమించిరి. క్రమముగ దేశము పరాధీనమయ్యెను. అన్యాక్రాంతమగు దేశమున తత్త్వజిజ్ఞాస స్వేచ్ఛగా కొనసాగుటకు వీలులేక యణగియుండినది. సాధించినదానిని నిలుపుకొను ప్రయత్నమున సాంఘిక మత జీవనము బిగిసిపోయి ప్రాణమాత్రావశిష్టమై నిలిచినది. అన్యమతముల యొత్తిడికి అప్రాచ్యలక్షణములకు భారతదేశము లొంగిపోవునేమో యనునట్టి పరిస్థితి యందు మరియొకసారి శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసదేవు లవతరించి వేదధర్మమును వైదిక లక్ష్యములను మరల సంస్థాపించి మతవైవిధ్యమును సమన్వయపరచి జనులకు లక్ష్యసాధన మార్గమును నిరూపించిరి. తత్త్వసాక్షాత్కారమే మానవజీవన గమ్యమని ఇంకొకసారి తన జీవితముచేతనే చెప్పక చెప్పిరి. లక్ష్యసాధనకై భారతీయు లేర్పరచిన కర్మపునర్జన్మ సిద్ధాంతమును ఇష్టదేవతారాధనమును మరల నూత్నజీవముతో వెలువరించిరి.

సకలప్రాణులును జీవన పరమార్థమువైపు పురోగమించుననియు అవిచేయు సత్కర్మ దుష్కర్మఫలముగ వాని రాబోవు జన్మలు చేయబోవు కర్మలును నియమితములగుననియు కర్మసిద్ధాంతము. శ్రీరామకృష్ణులు పురాకృత కర్మను తప్పనిసరిగా అనుభవింపవలసినను రాబోవు కర్మను ఇప్పుడు మనము చేయబోవు కర్మద్వారా అవశ్యము నియమింపుశక్తి మనయందే కలదని తెలిపిరి. నిత్యజీవనమున ఎన్ని కష్టములెదురైనను ధైర్యముతో వాని నెదుర్కొనుచు భగవద్భక్తి విడువక పాటించినచో పరిస్థితులు అవియే తప్పక అనుకూలములగునని, మనము నిశ్చయముగ చేయగోరిన దానిని తప్పక సాధింపగలమనియు, మనము సాధించుట యనునది కొంత ముందు వెనుకలైనను మన దృఢనిశ్చయముపైననే ఆధారపడియున్నదనియు ఉపదేశించిరి.

మతవైవిధ్యముచే ఎనలేని వైషమ్యముల పాలగుచున్న నవ్యప్రపంచమునకు ఇష్టదేవతారాధనరూపమున ఒకే సత్యమునే ఎల్లరును వివిధరూపముల నారాధించుచున్నారని తెలియజెప్పి అందు ఆవేశకావేషములకు తావులేదని నిరూపించిరి. "ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదన్తి" అను వేదవాక్యమును "మమ వర్త్మానువర్తన్తే మనుష్యాః పార్థ సర్వశః" అను భగవద్వాక్యమును తన వివిధసాక్షాత్కారముచే మరల సజీవ సత్యములుగ నిలువబెట్టిరి. స్వీయసాక్షాత్కారములచేత ఎల్ల మానవులకును సాక్షాత్కారము తప్పక సాధ్యమే యనియు, కావలసినది ప్రయత్నము మాత్రమే యనియు ఋజువు చేసిరి.

ఉన్నది బ్రహ్మమే అనియు ఒరులను బాధించుటచేత నరులు తమను తామే బాధించుకొనుచున్నారనియు వివరించుటచేత సర్వమానవ సహకారమునకు నూతనాశయమును నెలకొల్పినాడు. ఎందఱు జనులో అన్ని మార్గ

ములు అని చెప్పుటచేత ప్రపంచమున గల అన్ని ఆరాధనా విధానములును సక్రమమైనవే, గమ్యమునకు చేర్చునవే యని స్పష్టపరచి మత వైషమ్యమునకు స్థానము లేకుండ జేసినాడు.

శ్రీరామకృష్ణుల జీవనమే వేదము. ఆయన జీవనమునందు అన్ని వేద సత్యములును పునరుజ్జీవితములై ప్రకాశించుచున్నవి. వారి యాధ్యాత్మిక తేజము సకల మానవులకు జ్ఞాన దీపమును వెలిగించుచున్నది. స్వతంత్రులైన భారతీయులు వారి యాదర్శము ననుసరించి మరల నూతనోత్సాహముతో ఆధ్యాత్మికజీవనమును గడపుచు శాంతి సౌభాగ్యములతో విలసిల్లుచు అన్యదేశములకు తాము అందుకొనిన అనుభవించుచున్న ఆధ్యాత్మిక తేజమును అందింపవలసి యున్నది.

విశ్వశాంతి, సకలమానవ సౌభ్రాతృత్వము, సర్వమత సమన్వయము, ప్రపంచసమాజమున గల అన్ని అంగముల సామరస్యము, సర్వవిధముల పురోగమనములను సాధించునట్టి ఈ ఆధ్యాత్మిక తేజమే భారతదేశము మానవాభ్యుదయమున కందించు మహనీయ మగు నుపహారము.

భక్తిరత్నావళి

మూలము : శ్రీ విష్ణుపురి

వ్యాఖ్యాత : విష్ణుచిత్తుడు

(ప్రథమ విరచనము)

57-58

భగవత్కృప నందుటకు కావలసిన యొక్కగానొక్క యర్హతను ప్రహ్లాదు డుద్ఘాటించుచున్నాడు.

నాలం ద్విజత్వం దేవత్వం ఋషిత్వం వాఽసురాత్మజాః
ప్రీణనాయ ముకున్దస్య న వృత్తం న బహుజ్ఞతా ॥
నదానం న తపో నేజ్యా న శౌచం న వ్రతాని చ
ప్రీయతేఽమలయా భక్త్యా హరి రన్య ద్విడంబనమ్ ॥ (7-7-51,52)

అసురాత్మజులారా, బ్రాహ్మణత్వముగాని దేవత్వముగాని ఋషిత్వముగాని సచ్ఛీలముగాని పాండిత్యముగాని ముకుందుని సంతుష్టుని జేయజాలవు. దానము తపము శౌచము యజ్ఞములవలన నతడు ప్రీతుడుగాడు. నిర్మలమగు భక్తియొక్కటియే అతనిని రంజిల్ల జేయును. భక్తిరహితములైనచో నితరములన్నియు వట్టి యాడంబరములు మాత్రమే.

59

ప్రహ్లాదు డీ యర్థమును సోదాహరణముగ విశదీకరించుచున్నాడు.

మన్యే ధనాభిజన రూప తపః శ్రుతౌజసస్తేజః ప్రభావ బలపౌరుష బుద్ధియోగాః
నారాధనాయ హి భవన్తి పరస్యపుంసో భక్త్యా తుతోష భగవాన్ గజయూథపాయ ॥
(7-9-9)

ధనము ఆభిజాత్యము సౌందర్యము తపము పాండిత్యము తేజము శక్తి సామర్థ్యము పౌరుషము ధీశక్తి యోగసాధనము మొదలైనవేవియు భగవదనుగ్రహమును సంపాదింపజాలవని తలతును. భక్తియొక్కటి తప్ప నితరములగు నర్హతలేవియు లేని గజేంద్రునిపట్ల నతడు ప్రీతుడాయెను గదా!

60

తన భక్తుడని గజేంద్రు ననుగ్రహించినచో నతడు పక్షపాతము చూపుటలేదా యను ప్రశ్నకు ప్రహ్లాదు డుత్తర మిచ్చుచున్నాడు.

చిత్రం తవేహిత మహోఽమిత యోగమాయా లీలా విసృష్ట భువనస్య విశారదస్య
సర్వాత్మనః సమదృశోఽవిషమస్వభావో భక్తప్రియో యదసి కల్పతరు స్వభావః ॥
(8-23-8)

దేవా! నీ లీలలెంత విచిత్రములు! దుర్గ్రాహ్యమగు నీ యోగమాయచే విశ్వమునంతటిని లీలామాత్రముగా సృజించితివి. నీవు సర్వజ్ఞుడవు. సకల జీవులయందును ఆత్మరూపివై వసింతువు. సర్వసముడవు. అయినను భక్తులయందనురాగముచేత నీవు పక్షపాతివలె తోచుచున్నావు. కాని ఇది కల్పతరువువంటి నీ స్వభావమే కాని పక్షపాతము కాదుగదా!

గమనిక: కల్పవృక్షము తన నర్థించినవారి కోరికలనెల్ల తీర్చును. కాని తన నర్థింపనివారి కోరికలను తీర్పదు. ఇది కల్పవృక్షమున పక్షపాతముకాదు. అట్లే తనయందు శరణాగతి నందినవారిని భగవంతు డనుగ్రహించును. అట్లు ప్రపన్నుడుగాక యనుగ్రహ పాత్రుడుగాని మానవునిదే దోషముగాని భగవంతుని పక్షపాతమేమియు లేదు.

యువకులకు వివేకానందుల పిలుపు

యువకులారా! నా ఆశలన్నియు మీపైనున్నవి. మీ జాతి పిలుపు నాదరింతురా? నా మాటను విశ్వసించు సాహసము మీ కున్నచో మీలో ప్రతియొక్కరికిని ఉజ్జ్వలమగు భవిష్యత్తు గలదు. బాల్యమున నాయందు నాకెట్టి విశ్వాస ముండెనో అట్టి అఖండవిశ్వాసము మీయందు మీకుండవలెను. మీలో ప్రతియొక్కరును అట్టి ఆత్మ విశ్వాసము నందుడు—ప్రతి ఆత్మయందును ఆ అనంతశక్తి నిక్షిప్తమై యున్నది—దానిచే నిక మీరు యావద్భారత దేశమును పునరుజ్జీవింప జేయగలరు. అహా! మన మప్పుడు ఆకసము క్రింద గల దేశములన్నింటిలోనికి చొచ్చుకొని పోవుదుము. అచిర కాలములోనే, ప్రపంచములోని ప్రతి యొక్క జాతిని నిర్మించుచున్న అనేక శక్తులలో మన భావములుకూడ ఒక ముఖ్యాంశమై పోవును. భారతదేశములోను దాని కావలను ప్రతి జాతీయజీవనములోను మనము అంతర్లీనము కావలయును. దీనిని సాధించుటకై మనము ఉద్యమింపవలసి యున్నది. ఇట్టి ఈ కార్యనిర్వ

ప్రాణమందు నాకు యువకులు కావలసి యున్నారు.

ద్రఢిష్ఠుడు బలిష్ఠుడు, బుద్ధిశాలియు అగు యువకుడే పరమాత్మను చేరగలడని వేదములు ఘోషించుచున్నవి. కనుక మీ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకొనవలసిన సమయ మిదియే. స్వచ్ఛమై ఉజ్జ్వలమై పొంగారు యువశక్తి మీయందున్నప్పుడే మీ భవిష్యత్తును మీరు నిర్ణయించుకొనవలసి యున్నది. జవసత్త్వము లుడిగిన పిమ్మట కాదు. లెండు, సమయ మిదియే. ఏలన అస్పృష్టములైన అనాఘ్రాతములైన కుసుమములను మాత్రమే భగవత్పాదారవిందములందు అర్పింపవలెను. అట్టివానినే ఆయన స్వీకరించును. జీవితము మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చట. కావున మీరు ఉద్బుద్ధులు కండు. న్యాయవాదులై గిల్లి కజ్జములు పెట్టుకొనుట శాసించుట కంటె చేయవలసిన ఉత్తమోత్తమ కార్యములు గలవు. మీ జాతిసౌభాగ్యమునకును మానవాళి శ్రేయమునకును మిమ్ము మీరు ఆత్మార్పణ మొనర్చుకొనుటయే అన్నింటను మహోత్తమ కార్యము. ఈ జీవితమునందేమున్నది? మీరు హిందువులు. ఆత్మ శాశ్వత మను విశ్వాసము స్వతఃసిద్ధముగ మీయందున్నది. ఒక్కొక్కప్పుడు కొందఱు యువకులు నావద్దకు వచ్చి నాస్తికవాదమును ప్రస్తావింతురు. హిందువు నాస్తికుడు కాగలడనుట నేను విశ్వసింపను. అతడు పాశ్చాత్యగ్రంథములను పఠింపవచ్చును. తాను చార్వాకుడ నని నచ్చజెప్పుకొన వచ్చును. కాని అది తాత్కాలికమే. అది మీ రక్తములో లేదు. మీ స్వభావమునందే లేని విషయములను మీరు విశ్వసింపలేరు. అది మీకు అలవిమాలిన కార్యము. అట్టి పనికై ఎన్నడును ప్రయత్నింపకుడు. నా బాల్యమున నేనా ప్రయత్నము నొకపరి యొనర్చితిని. విఫలుడనైతిని. జీవిత మల్పము. ఆత్మ అమరము శాశ్వతము. మృత్యువు తథ్యము. కావున ఒక మహోన్నతాదర్శము నవలంబించి దానికై మన జీవిత సర్వస్వము ధారపోయుదము. ఇదియే మన దృఢసంకల్ప మగుగాక. మన శాస్త్రములు వచించునట్లు "సాధు పరిత్రాణమునకై యుగయుగములందు అవతరించు ఆ ప్రభువు" ఆ శ్రీకృష్ణపరమాత్మ మనల నాశీర్వదించి మనల నాశయసిద్ధికి కొనిపోవుగాక!

యువకులారా! లెండు మేల్కొనుడు. ఇదే సరియైన తరుణము. ధీరులు కండు. భయమొందకుడు. ఒక్క మన శాస్త్రములలోనే భగవంతునకు 'అభీః అభీః' అను విశేషణము ప్రయుక్తమైనది. మనము నిర్భయులము కావలయును. అప్పుడే మన యుద్యమము సిద్ధించును. లెండు, మేల్కొనుడు. మీ దేశమునకు ఈ మహాత్త్యాగము అవసరమై యున్నది. యువకులే దీని నిర్వహింపగలరు. 'శక్తిపూరితులు బలిష్ఠులు కండలు తేఱినవారు విద్యావంతులు అగు యువకులకే ఈ మహాత్కార్యము నిర్దిష్టమై యున్నది. అట్టి నూర్లకొలది వేలకొలది యువకులు మనకు గలరు. లెండు! మేల్కొనుడు! ఈ ప్రపంచము మిమ్మెలుగెత్తి పిలుచుచున్నది. ఉత్సాహసంభరితులై లెండు. మీరు పేదలమని గాని నిస్సహాయుల మనిగాని తలంపనే వలదు. ఏమి! ధన మెక్కడనైనను మనుష్యులను తయారు చేసినట్లు కనియున్నారా? ఎల్లెడలను మానవుడే ధనము నుత్పత్తి చేయుచున్నాడు. మానవ తేజము చేతనే ఉత్సాహశక్తి చేతనే విశ్వాసబలము చేతనే ఈ సర్వప్రపంచమును నిర్మితమైనది.

మతము : కల్పనయా - సత్యమా?

జి. జి. జి. వి. ఆర్. ఆర్. ఆర్. గోపాల్

మతము సత్యమనియే జనబాహుళ్యము ఇప్పటివరకు నమ్మి మతబోధల నాచరించుచు శాంతియుతులై యుండిరి. ఆధునిక సమయమునగల చాల కారణములవలన మతావలంబులు బలమును కోల్పోయిరి. మతాధికారులు అంగబలమును మెండుగా చేకూర్చుకొనిరి. మతయాథార్థ్యమునకు అయాథార్థ్యమునకు గల వైరము అనాదికాలమునాటిదే. కాని ప్రాచీనకాలమున విద్యావిధానమును దాదాపు అన్ని అభిప్రాయ నిర్మాణక విధానములును మతావలంబుల యధీనమున నుండుటచేత మతము సత్యమే యని జనసామాన్యముచేత అంగీకరింపబడుచు వచ్చినది. ఆధునిక కాలమున అవియే అవకాశములు మతాధికారుల హస్తగతము లగుటవలన మతాధికారము బహుళముగా ప్రచారము నందినది. కాని అదృష్టవశమున ఈ కాలమున సమ్యగ్విమర్శ చేయగలుగు శక్తి జనసామాన్యమునందు గమనార్హముగనే పెరిగినది. ఈ కారణముచేత మతవిషయమునుకూడ స్వార్థాపరకులు విచారించి అది నిజముగా సత్యమైనచో అంగీకరించి త్రికరణశుద్ధిగ దాని నాచరించుటయుండెడి మనుష్యుల మగుటయో అసత్యమైనచో సమూలముగ పెకలించి చెత్తబుట్టలో పారవైచి జీవితమునకు వేఱువిలువలు కనుగొనుటయో తప్ప శ్రద్ధావంతుని కింకొక మార్గము లేదు కదా!

మత విచారణ చేయుటకు మతమన నేమో నిర్వచింపవలెను. ఇది మిక్కిలి కష్టసాధ్యమైన పనియే యైనను ప్రస్తుత సందర్భమున నిట్టి యర్థము చెప్పవచ్చును; మతమనగా ఈ విశ్వమునకు అందు మానవుని జీవితమునకు ఒక ఉద్దేశమును కనుగొనుట. విశ్వమునకు సృష్టిస్థితిలయకారకమగు శక్తియొకటి కలదనియు మానవుని ఉత్తమోత్తమమగు ఆదర్శము లన్నియు అందే సన్నిహితములై యున్నవనియు అట్టి అతీతశక్తి సాక్షాత్కారమే-లేక దైవసాక్షాత్కారమే మానవజీవితోద్దేశమనియు, మతమునకు ప్రస్తుతము స్వీకరింపబడిన యర్థము.

ఈ దృష్ట్యా మతాధికారుల వాదములను పరిశీలింతము. మార్క్సిస్టులు మతము జనులను జీవిత కఠోర సత్యములను గమనింపనీయక జోకొట్టు మత్తుమందని నిరాకరింతురు. శాస్త్రజ్ఞులు మానవునకు కావలసిన దెల్ల శాస్త్రవిజ్ఞానమే సాధించునదియు అందువలన మతమనావశ్యకమనియు పల్కుదురు. సైకోఅనాలిస్టులు మతమనునది యూనివర్సల్ న్యూరోసిస్ అనియు చైల్డ్ ఫిక్సేషన్ అనియు త్రోసివేయుదురు. మరి కొందఱు అసత్యమైన మతము ప్రాథమిక దశయందు మానవున కవసరమై యుండినను బుద్ధివికాసము వికసించిపోవుచున్న ఈ కాలమున మత మెంతమాత్రమును అవసరము లేదని యందురు. ఇక కొందఱు మత మసత్యమే యైనను మానవుని మానసికారోగ్యమునకు అది అవసరమగుటచే మతము ఎప్పటికిని ఆవశ్యకమేయని నమ్మబలుకుదురు.

పరిశీలించినచో ఇట్టి వాదము లన్నియు నాస్తికములే యని తేలును. మార్క్సిస్టులు శారీరకావసరములనే మనసులో నుంచుకొని మతమును తిరస్కరించుచున్నారు. శాస్త్రజ్ఞులు భౌతికమైన భూలోకస్వర్గమును శాస్త్రవిజ్ఞానము సాధింపగలదను నమ్మకముతో పలుకుచున్నారు. సైకోఅనలిస్టులు మానసికవ్యాధుల దృష్ట్యా మతమును వివరింప ప్రయత్నించు

చున్నారు. అసత్యమైన మతము ఒకప్పుడవసరమైన దనుట యిప్పుడు అవసరము కాదనుట సంగతవిషయము కాదు. అప్పుడే ఆవశ్యకత 'దేవుని' ప్రార్థింప ప్రేరేపించినదో అదే ఆవశ్యకత నేడును కలదు. ఇక మిథ్యయైన మతము మానసికారోగ్యమున కవసర మనుట స్పష్టముగనే విరుద్ధ వచనము.

కనుక మతము సత్యమా అసత్యమా అని నిర్ణయించుటకు చరిత్ర పైననే ఆధారపడవలెను. కాని అందును చారిత్రకులు 'శాస్త్రీయ' దృక్పథముతో పాక్షిక సత్యమునే ప్రదర్శించిరి.

ప్రస్తుతము శాస్త్రవేత్తలకు పరిణామ వాదమే వేదము. ప్రథమమున జీవశాస్త్రమున బుట్టిన పరిణామవాదము క్రమముగా అన్ని శాఖలకును వ్యాపించుటచేత ఏ సిద్ధాంతమున కైనను పురాతన కాలములోని మూఢనమ్మకములకు జాడలు తీసినగాని వీలులేని పరిస్థితి ఏర్పడినది. అందువలన మత సిద్ధాంతములను కూడ ప్రప్రథమమున చెట్లను పుట్టలను సూర్యుని మెరుపును మేఘములను ఆరాధించు అజ్ఞాన మనియు, భూతప్రేతములను పూజించు భయసంజనిత మనియు వివరించి కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు మతమును కొట్టివేయుదురు.

అయినను 'అనాగరిక' మానవులు ప్రప్రథమమున పూజించినది సర్వసృష్టికర్త యనియు, అతడు ఋజువర్తనుడనియు, అతని పూజావిధానము బలులు మొదలగు లంచములు గాక నైతికజీవనము ప్రార్థన యనియు, ఇతర శాస్త్రజ్ఞులు ఇట్టి ఋజువులను బుద్ధిపూర్వకముగ నణచివేసి రనియు ప్రకటించు శాస్త్రజ్ఞుడు ఒక్కడైనను గలడు. అట్టి దేవున కుదాహరణముగ ఆస్ట్రేలియనుల 'దారుములున్' (Darumuluu) అండమానుల 'పులుగ' (Puluga) యును 'న్డెంగి' (Ndengi) అను ఫిజియనుల దేవుడును 'ఉంకు లెంకులు' అను జులు దైవమును ఓకిఉస్ (Okeus) టిరావా (Ti-Rawva) నాపి (Na-Pi) అను ఎర్ర యిండియను దైవములను అతడు పేర్కొనును.

కనుక శాస్త్రవేత్తలు చెప్పునట్లు మొదట ప్రేతములు ఆరాధింపబడుచు క్రమముగా అవియే జాతీయదైవములైన వను వాదము పక్షపాతముతో చెప్పబడినదని తోచును. ఎట్లైనను ఇట్టి శాస్త్రవేత్తలయందే ద్వంద్వాభిప్రాయము లుండుటవలన వారి వచనములు వేదములవలె స్వీకరింప నక్కరలేదు. అదియునుగాక ఇప్పటి రసాయన శాస్త్రము (Chemistry) ఖగోళ శాస్త్రము (Astronamy) మొదలగునవి కూడ రసవిద్య (ఇనుమును బంగారుగ చేయుట) జోస్యము మొదలగు మూఢనమ్మకముల నుండి పుట్టినవే కదా! ఆ కారణమున ఆయా శాస్త్రములు ఇప్పుడు తిరస్కరణీయములు కావుగదా. కనుక మతము ఒకవేళ మూఢనమ్మకముల నుండియే జనించినదని చెప్పుకొనినను ఇప్పుడు అది శాస్త్రీయము ప్రమాణ సిద్ధము కాకపోవలయు నను నియమము లేదు.

కాని మతము ఈ ప్రమాణ వచనములపై గాక ప్రత్యక్షానుభూతిపైనే తన యాథార్థ్యమును నిరూపించుకొనుచున్నది. మతానుసారమైన జీవనము అనిర్వచనీయమైన ఆనందానుభూతిని జనింపజేయుచున్నది. వ్యక్తిగత జీవనము సంపూర్ణ మగుచున్నది. ఇట్టి ఆనందము పరిపూర్ణత మరి యే ఇతర శాస్త్రవిధానముల నవలంబించినను సిద్ధింపదు. మత జీవనమున అత్యంతము మాననీయులైన వారి వచనముల ప్రకారము మతజీవనము తత్సంబంధమైన యనుభూతి దైవముయొక్క అస్తిత్వమునే కాక

శాస్త్రముల ప్రామాణ్యమునకు దీటగు ప్రామాణ్యముతో ప్రదర్శించుచున్నవి. ఇట్టి యనుభూతియు క్షణికమాత్రము కాదు. దైవానుభూతి పొందిన మానవుని వ్యక్తిత్వము సంపూర్ణముగ మారిపోయి, అతని జీవన మనుక్షణమును విశ్వప్రేమరంజితమై యలరారును. ప్రతిచిన్న సందర్భమునను అతని జీవనము శీలసంపదను స్వచ్ఛహృదయమును నిర్భయమును ప్రేమను మరి ఇతర సద్గుణ సంపదలను ఇతర మానవులలో నెన్నడు కానరాని యంతగ విరజిమ్ముచునే యుండును. మతజీవన మొక్కటియే అత్యంతము ఆదరణీయమని వివిధమతప్రవక్తల ఏకైక వచనము.

అటువంటి వ్యక్తులు చరిత్రయందు పదేపదే కన్పింతురు. బుద్ధుడో శంకరాచార్యులో శ్రీ రామకృష్ణులో వివేకానందులో పాశ్చాత్యుల క్రీస్తు భగవానుడో ఎల్లరును అట్టి దైవానుభూతిని మతజీవనమునకు గమ్యమగునట్టి దానిని అనుభవించినవారే! ఎల్లరును తాము కోరిన దేదైనను సాధింపగల సమర్థులే. అయ్యును వారు అన్నింటిని తృణప్రాయముగ తిరస్కరించి ''దివ్యజీవనమే జీవనము. సోదరులారా! మేల్కొనుడు'' అనియే ప్రబోధించిరి.

వారెల్లరు మతిలేనివారు దుర్బలురు ఇంకేదో వ్యాధిగ్రస్తులు అనుటకు అసలే వీలులేదు. మతజీవనమున సమున్నతిని సాధింపగలిగిన వారందఱును భౌతిక మానసిక రంగములం దెవ్వరికిని తీసిపోని ప్రజ్ఞగలవారు. రబ్బీల వాదములను క్రీస్తు సులభముగా పిట్టకథలతో తెలియజెప్పగలిగెను. శ్రీ శంకరాచార్యుల ప్రజ్ఞ దేశమందెల్లెడలను ప్రసిద్ధమే. ఈ కాలమున విదేశములందు సైతము శ్రీ శంకరాచార్యులు గౌరవింపబడుచున్నారు. అత్యంతము ఆధునికుడైన శ్రీ వివేకానందస్వామి పాశ్చాత్య సంఘమునందలి అత్యంత మేధావంతులనుసైతము విభ్రాంతులను జేయగలిగిన ప్రజ్ఞాశాలి. ఇట్లు మానవజాతికే తలమానికము లనదగు పురుషపుంగవులు మత యాథార్థ్యమును ఆవశ్యకతను ఉద్ఘాటించుచుండ అనుమానమునకు కారణమేమి?

అట్టివారు అవతార పురుషులు. వారితో మాకేమి పోలిక యనవచ్చును, కాని వారును మానవులుగనే పుట్టిరి. మానవులుగనే పెరిగిరి. మానవులవలెనే శరీరములను వదలిరి. కనుక మానవుల కుండదగిన ఉండవలసిన లక్ష్యములే వారికి ఉండిన వని చెప్పక తప్పదు కదా? అట్లు మతానుభూతిని అనుభవించుటకు వారికి బాల్యమునుండి గల ఆకాంక్షకు వస్తువు మాత్రము లేకుండునా? ఆకలివేసిన తినుటకు తిండి చూచుటకు వస్తువులు బుద్ధియున్నందులకు చదువు కలుగుచునే యున్నవి గదా? కనుక ఈ ప్రపంచము నాడించు శక్తి ఎవరను ఆరాటము కలిగియు అట్టి శక్తిమాత్రము మిథ్య యగుట సంబద్ధ మగు విషయమా?

మాకెవ్వరకును అట్టి ఆరాటము కలుగుట లేదే అనినచో అది మన లోపమే. అపరిపక్వతయే. ఐదేండ్ల బాలునకు దాంపత్య వాంఛ కలుగునా? అందుచేత ఆ బాలునకు ఇరువదేండ్ల పిదప గృహస్థజీవనము మిథ్య యగునా? అట్లే దైవమునకై కలుగు ఆరాటమును మనస్సు బుద్ధి పరిపక్వమైన పిదప గలుగును. అది కలుగునంతవరకు మన కెంత బుఱ్ఱమీసములు పెరిగినను మనము బాలురమే.

అదియునుగాక అట్టి మహనీయ పరిణామము వలన మానవుడు తరతరముల మానవులను ప్రభావితులను చేయగలుగుచున్నాడు. వారి

జీవితములను క్షణములో త్రిప్పివేయగలుగుచున్నాడు. బుద్ధుడు గతించి రెండువేల సంవత్సరములైనను ఇంకను బుద్ధుని పేరు తలచిననే ఒడలు పులకరించును. కనుక మతజీవన ఫలితములిట్లు మిరుమిట్లు గొలుపుచు వెలుగుచుండ మతముమాత్రము అసత్యము మిథ్య అనుట ఎంతటి మూఢవిశ్వాసము !

కనుక అన్ని విధములుగను మానవుని సంపూర్ణమానవునిగ జీవింపజేయు మతజీవనము ఎల్లరకును అనుసరణీయము. ధనము కీర్తి అధికారము సంతానము మొదలగు జీవితపు విలువలెన్నియున్నను అన్నింటిని సాధించినను అవి అన్నియు కలిసినను ఆధ్యాత్మిక విలువను సాధించుటకు దీటు కావు. మతజీవన మొక్క-టియే మానవజీవితమున నేకైక విలువ.

దానము

హరిహరదాసు

దానమన నేమి? పరస్పర సహకారమే దానము. ఈ సహకారము ముఖ్యముగ మూడువిధములుగ నెన్నబడినది. అన్నదానము విద్యాదానము జ్ఞానదానము. అన్నదానము కేవలము భోజనమును మాత్రమేగాక శారీరకావసరముల నన్నింటిని అంతర్గర్భితము చేసికొనును. కడుపునకు తిండి ఒంటికిబట్ట ఉండుటకు గూడు రోగమునకు మందు మొదలగునవన్నియు శారీరకావసరములను తీర్చుటచేత అన్నదానమని సూక్ష్మముగా వ్యవహరింపబడుచున్నవి. విద్యాదానము మానసికావసరములను తీర్చును. జీవనాధారమగు పారిశ్రామిక కళలును వ్యవసాయకళలును ఇతర విధములగు జీవనోపాధులయందలి నైపుణ్యము, సంగీతము సాహిత్యము మొదలగు మానసిక వికాసకరములగు కళలును విద్యాదానముగ పరిగణింపబడుచున్నవి. జ్ఞానదానము ఆధ్యాత్మిక వికాసము నొసగూర్చి మానవుని దివ్యునిగా చేయును. అధ్యాత్మవిద్య యొక్క-టియే జ్ఞానదానమగుచున్నది.

ఈవిధముగ విభజింపబడిన దానము పరస్పర సహకారమగుట యెట్లు? ఇచ్చుకోలు-పుచ్చుకోలుగ నేకదా వ్యవహారము! జీతములు కట్టినచో కాలేజి చదువు చదువవచ్చును. వేతనము లిచ్చినచో పొలమునందుగాని పరిశ్రమలయందుగాని పనులు జరుగును. డాక్టరునకు పైకము కట్టినచో రోగమునకు మందు లభించును. ఇంతియేకదా అనవచ్చును. ఇట్టి దృక్పథముయొక్క- ఫలితమును ప్రత్యక్షముగ చూచుచునే యున్నాము. ఇరువైపులవారును సాధ్యమైనంత తక్కు-వ ఇచ్చి సాధ్యమైనంత ఎక్కు-వ రాబట్టుకొను ప్రయత్నము శాయశక్తులచేసి చివరకు ఇరువురును నష్టపోవుచుందురు. వేతనములకొరకు స్ట్రైకు, చదువకుండుటకు స్ట్రైకు మందులిచ్చుటకు స్ట్రైకు ఇట్లు అన్నిరంగములయందును స్పర్ధలు వైషమ్యములు పెరుగుటవలన నష్టముగాక ఏమాత్రమైనను లాభము గలదా?

అట్లుగాక సమాజమునందు ప్రతియొక్క-రును తమ శక్తికొలది ఇవ్వగలిగినచో ఎల్లర

కును అన్నియు సాధ్యమైనంత ఎక్కువగనే లభించి సమాజము సుభిక్షము కాగలుగుచున్నది. ఈ దృష్టిచేతనే దానము పరస్పర సహకారముగ గుర్తించి అనుష్ఠింపవలెను.

దానము ఇట్లు వ్యక్తిగతమగు ఇష్టాయిష్టములపై నాధారపడినచో నెందఱు బాగుపడుదురు? కనుక వ్యవస్థయే దానమును నిర్వహింపవలెననిచో వ్యవస్థతో మాకేమియు వైరములేదు. కాగా వ్యవస్థయందును వ్యక్తులే కదా చివరకు కార్యకర్తలు? కనుక దానము వ్యక్తిధర్మముగా నెలకొనిననేగాని వ్యవస్థ ధర్మముగా రాణింపదు. దానమే అననేల ఏ కార్యమును రాణింపదు. గడ్డిపోచ పనికి మాలినదే అయ్యును పెంటిగా నేర్పడి ఏనుగు నైనను బంధింపజాలుచున్నది. అట్లే ఎవరికి వారే చేయుదానము పరిమాణాత్మకముగా గణనీయము కాకున్నను శీలనిర్మాణకముగా మహోపకారి యగుచున్నది. అందువలననే అందఱును కలిసి వ్యవస్థద్వారా చేయగలుగు దానము మిక్కిలి ప్రయోజనకారి యగుచున్నది. వరదబాధితుల సహకారసంస్థలు కరవు నివారణ సంస్థలు మొదలగునవి ఒక్కొక్కరుగా చేయలేని దానమును సమర్థతతో నిర్వహించును కదా! కాని ఇందు వ్యవహర్తలకు వ్యక్తిగతమగు దానబుద్ధి కొరవడిననే 'తినివేయుటలు' 'దుర్వినియోగములు' పెల్లుబ్బెగును. కనుకనే దానము ప్రధానముగ వ్యక్తిధర్మము. ఆనుషంగికముగమాత్రమే ఎట్టి వ్యవస్థయైనను ఉపయోగకరమగును.

కనుక దానము అన్నదానము విద్యాదానము జ్ఞానదానము అని మూడు విధములనియు అది క్రమముగా శారీరక మానసిక ఆధ్యాత్మిక అవసరములను తీర్చుననియు ఏర్పడినది. ఏ రకమైన దానమైనను ప్రధానముగా వ్యక్తిగతమైన ధర్మమనియు తేలినది. ఇక దానము చేయదగు పరిస్థితులేవి?

దానమునకు దేశకాలపాత్రములు మూడు ముఖ్యావసరములు. సరియగు స్థలమునందు అనువగుకాలమున అర్హత గలిగినవానికి దానము చేయవలెను. కఱవు దేశమున అంబలి పోసినను అది కృతజ్ఞతతో స్వీకరింపబడును. అది దానమనిపించుకొనును. ఇంటికి భిక్షుకుడు వచ్చి యాచించినపుడు కలిగిన కమికెడన్నమునే శ్రద్ధతో దానముచేసినచో అతడెంతో తృప్తిపడును. అంతియేగాని ఎండలు మండిపోవు దేశమున ఉన్నికంబళ్లు దానముచేయుట పంటకాలువలు మెండుగానున్న దేశమున బావులు త్రవ్వుట ఇట్టి దానములు నిరర్థకములు, ఇట్లే విద్యాదానముగాని జ్ఞానదానము కాని తగిన స్థలమందే చేయవలయును.

కాలమనగా అవసరమేర్పడిన కాలము. ఏ సహకారమైనను కాలానుగుణముగ చేయవలెను. ఆకలిగొన్నపుడు అన్నదానము చదువగలిగినపుడు విద్యాదానము వ్యాధి గలిగినపుడు ఔషధదానము ఇట్లు. కాలాతీతమైన పిమ్మట చేయుదానము నిరర్థకము. రోగిస్థితి చేయిదాటిన పిదప ఎంత 'వైద్య సహాయము' చేసిమాత్రము ఏమి యుపయోగము!

పాత్రమనగా అర్హత కలిగియుండుట. ఆకలిగొన్నవాడు అన్నదానమున కర్హుడు. విద్య నేర్వగోరువాడు విద్యాదానమున కర్హుడు. సుష్ఠుగా భుజించిన మానవుడు అన్నదానమునకు పాత్రుడు కాడు. చదువునందు శ్రద్ధలేనివాడు విద్యాదానమున కర్హుడు కాడు.

ఇట్లు వ్యక్తిగతముగ దానమునకు దేశకాల పాత్రములను విధించుట యేలనన

దానము స్వభావగత మగుటకొరకే, దానము ఒక దృక్పథముగ పెంపొందుటకొరకే, ఇట్లు వ్యక్తియందు దానబుద్ధి ఏర్పడినచో వ్యవస్థల యందును అదే దానబుద్ధి సక్రమముగా పని చేయుచుండును. వ్యక్తిగతముగ దానము చేయలేని వ్యక్తి వ్యవస్థయందును సక్రమమగు దానము చేయజాలడు.

వ్యవస్థలకును దేశకాల పాత్రములు వర్తించును. ఉన్నత విద్యావకాశములు లేని యూర్లెన్నియో ఉండగా ఉన్నయూరనే మరియొక విద్యాలయమును కళాశాలను ప్రారంభించుట ఆసుపత్రులే లేని స్థలములెన్నియో గలుగ కావలసినన్ని యాసుపత్రులుగల పట్టణముననే మరిరెండు ఆసుపత్రులు కట్టుట పరిశ్రమలు చాలినన్ని గలుగు దేశమున మరి కొన్ని పారిశ్రామిక సంస్థలను నెలకొల్పుట మొదలైనవి వ్యవస్థలకు కలుగు అదేశములు.

అట్లే అక్కఱతీరిన పిదప 'లోను' మంజూరు చేయుట సరకు ముక్కిపోయిన పిదప రవాణా సౌకర్యము లేర్పరచుట కాటకమున సగము జనులు చచ్చినపిదప ఆహారపదార్థములు రవాణాచేయుట పారిశ్రామిక కార్యక్రమములు సగము నిలచిన పిదప ముడిసరకులను వదలుట మొదలగునవి అకాలదానములు.

ధనికున కెనుమిక్కిలిగా స్వల్పవడ్డీలతో ఋణముల నిచ్చుట పారిశ్రామిక సామర్థ్యము లేనివానికి పరిశ్రమను స్థాపించుటకై ధన సహాయముచేయుట చదువురానివానిని ఉపాధ్యాయునిగ చేయుట మొదలైనవి వ్యవస్థీకృతమైన అపాత్రదానములు.

ఈవిధముగ స్థలమును సమయమును అర్హతను తెలిసిచేసిన దానమే, సహకారమే, ఫలవంతమై వ్యక్తికిని సమాజమునకును ఉపయోగకరమగును. అదేశమునందు అకాలమున అపాత్రునకుచేసిన దానము వ్యక్తిగతముగ గాని సామాజికముగగాని బూడిదలోపోసిన పన్నీరే యగును.

తరువాతి ప్రశ్న ఈ దానము నేదృష్టితో చేయుట యని. భగవద్గీతయందు దేశకాల పాత్రముల ననుసరించి ప్రతిఫలము కోరక ఇచ్చు దానము సాత్త్వికదాన మనబడినది. ప్రత్యుపకారము నాశించుచు చేయు దానము రాజస మనబడినది. అదేశమున అకాలమున అపాత్రునకు తిరస్కారపూర్వకముగ నిచ్చు దానము తామస మనబడినది. (17-20-22) సత్త్వగుణము జ్ఞానమును సుఖమును కలిగించును, రజోగుణము ఆశను కార్యపరంపరను వృద్ధిచేయును. తమోగుణము అజ్ఞానమును పొరపాటులను పెంచును. (14-6-9) దీనిని బట్టి, శ్రేష్ఠమగు దానము చేయదగినది కనుక చేయవలయునను దృష్టితో చేయుటయే. ఇందువలన దాతకు అర్థికి ఇరువురకును తృప్తియు సంతోషమును కలుగును. ఈ దానమువలన నాకేమి లాభించు నని యాలోచించిచేయు దానమువలన, లాభింపనిచో దుఃఖమును లాభించినచో ఇంకను లాభింపవలయునని ఆశయు మరికొంత దానము చేసినచో ఇంకను లాభించునని దానకర్మల యందు అభినివేశమును కలుగును. ఇవ్వవలసి వచ్చినదే యని తిట్టుకొనుచు ఇచ్చుదానము దొంగల వంచకులపాలును అధికారుల పాలునునై దాతకు మాఢ్యమును పెంపొందజేయును.

కనుక ఏదానమైనను దానివలన ఇతరులకు కలుగు ఉపయోగమునే తలచి చేయవలయును

గాని ఇతరములగు ఆలోచనలను రానీయరాదు. అప్పుడే అది సఫలమగును. ఇందుకు దృష్టాంతముగ జానపదమగు నొక చిన్న కథ గలదు. వీరసేనమహారాజు ఎంతయో ధనమును వెచ్చించి అవంతీపురమున గొప్ప శివాలయమును కట్టించుచుండెను. ఆలయ నిర్మాణము పరిసమాప్తమగు దినము దగ్గరపడు కొలది రాజు తానెంత ఘనకార్యము చేసినది దానివలన తనపేరు ప్రఖ్యాతులెంత పెరుగునది తలచి తలచి ముదము నందసాగెను. ఇట్లుండ ఆనాటిరేయి రాజునకు కలలో దేవాలయపు కైంకర్య శిలపై తన పేరుగాక మరియొక పేరుండుట కనవచ్చెను. వరుసగా ప్రతి రాత్రియు నిట్టికలయే రాగా రాజుగారు ఆగ్రహములో ఆ పేరుగల వ్యక్తిని వెదకించెను. చూడగా అదియొక వృద్ధురాలు. నేనాలయమును కట్టించుచుండ నీవేమి చేయుచున్నావని రాజు గద్దింపగా ఆమె వణకుచు మహారాజా తామీ పుణ్యకార్యమును నెరవేర్చుటనుజూచి ఉడుతాభక్తిగ దాహముగొన్న పనివాండ్రకు నీరందించుచుంటినని బదులు చెప్పెను. వీరసేన మహారాజున కప్పుడు కనువిప్పు కలిగెను. తాను పేరు ప్రఖ్యాతులుకోరి యపార ధనమును వెచ్చింపగా శివుడు ప్రీతుడు కాలేదు. కాని ఒకత్రాయి కదల్పకపోయినను ఒకపైస వ్యయముచేయకపోయినను శివకార్యమని యెంచి శివకార్య నిర్వాహకులకుచేసిన యుపకారమే శివునకు ప్రీతి కలిగించెను.

మాకే లేదు ఇంకొకరికిచ్చుట యెట్లని మరియొక దీనాలాపము వినబడును. ఈయవలయునను బుద్ధియుండవలయుననేగాని ఇచ్చు మార్గము అదియే కన్పించును. కర్ణుడు దానకర్ణుడని పేరొందుటనుచూచి దుర్యోధన మహారాజు ఈసునొంది తానును దానదుర్యోధనుడని "బోర్డు" వేసికొని దానము లీయసాగెను. ఎట్లైనను రారాజు కదా, దానము లవిరామముగా సాగిపోవుచుండెను. ఒకనాడు ఒక బ్రాహ్మణుడు వచ్చెను. రాజా, యజ్ఞము తలపెట్టియున్నాను. నాలుగుబండ్ల ఎండుకట్టె కావలయునని యాచించెను. అప్పటి కేడు దినములనుండి కుండపోతగా వర్షము. ఎక్కడను ఎండుకట్టె యను మాటయే లేదు. దానదుర్యోధను డిట్లనెను. "ఎండుకట్టెయే కదా, వానల నాగనిమ్ము నలువదిబండ్లకట్టె నిచ్చెద" ననెను. బ్రాహ్మణుడు వినక "దానదుర్యోధనుడని పట్టము తగిలించితివే. అక్కఱపడినప్పుడు ఈయలేని దాతవు నీవొక దాతవా? ముందా పట్టము బీకివేయు"మని రోషముతో బలికి దానిని బీకివేయించి కర్ణునొద్దకు బోయెను. ఆ మహానుభావుడు ఇతడడిగినదే యాలస్యముగా తన భవనములోని కలపనంతయు బీకించి బండ్లకెత్తించి బ్రాహ్మణుని వెంట బంపెను. అతడును మహానందముతో దుర్యోధన మహారాజు ప్రాసాదము ముందుండిపోవుచు "ఓహో దుర్యోధనమహారాజా చూడుము చూడుము దానకర్ణుని దాతృత్వము" అని యుగ్గడించెను. అప్పటినుండియు దుర్యోధనుడు తన యంతరము తెలిసికొని ప్రవర్తించెను. ఈకాలమున అట్టి దాతలును లేరు అట్టి పరీక్షలును జరుగవు. కావలసినదెల్ల మానవులయందు సాటి మానవులయెడ హృదయమునందు ఆర్ద్రతమాత్రమే.

శ్రీరామకృష్ణపరమహంసలును ఈ విషయమునే చెప్పిరి. పాశ్చాత్యదానరూపమగు ఫిలాన్‌త్రోపీ (Philanthrophy) అనిన వారికి పరిహాసము. ఏమేమియో చేసి ఎవరెవరినో ఉద్ధరించుట యేమి! వినయముతో దీనులయందలి దైవమును పూజించు దృష్టితో చేసిన దానమే దానమని వారి యభిప్రాయము.

అట్టిది భారీయెత్తున చేసినచో మరియు మంచిదే. కాని పేరు ప్రతిష్ఠల యుద్దేశముతో చేయబడు అట్టి కార్యములు దానము కాజాలవు. దాన ఫలము నీయజాలవు.

ఇట్లు సమాజమున వ్యక్తిగతముగను వ్యవస్థయందును స్థిరముగ నెలకొనిన దానమే వ్యక్తికిని సమాజమునకును అభ్యుదయ కారణ మగుచున్నది.

ఆస్తికుడంటే ఎవరు?

చివుకుల కృష్ణమూర్తి

ఆస్తికుడంటే దేవుడున్నాడని నమ్మేవాడని సులభంగ నిర్వచించేవారు చాలమంది. కాని దేవుడంటే ఏమిటి, నమ్మకం అంటే ఏమిటి అని తేలికగ తేల్చేవారు అరుదు. సృష్టికంతా ఒక కర్త ఉన్నాడనే విశ్వాసంచేతనే ఆస్తికత అమరదు. సాంతసృష్టికి మౌలికంగ ఒకే సూత్రం – ప్రయోజనం – పరమార్థం ఉందనీ, అది అనుభవైక యోగ్యమనీ వైదికంగ నేర్చి, ఏతత్ పరమసత్యాన్వేషణకై నిరవధికంగా కృషిచేసేవాడు – ఆస్తికుడు. పంచభూతాత్మకమైన జగత్తులో, సృష్టికర్త అంశమూ ప్రతి అణువునా ఉన్నదన్న శాస్త్రప్రమాణం ఆస్తికుని ధైర్యానికి తార్కాణం. ఒడుదుడుకులకు, కష్టనిష్ఠూరాలకు, పరీక్షానిరీక్షలకు నీరసించని అతని కృషే – దీక్ష. సత్యాన్వేషణాధీరునికి సర్వేశ్వరుని కారుణ్యం తప్పదనే పౌరాణిక సాక్ష్యాలు ఆస్తికుని స్థైర్యానికి ఆధారాలు.

ఎన్ని జన్మలకైనా అతని సాధన ఫలించక తప్పదని ప్రోత్సహిస్తూ – ఎందరో మహానుభావులు, మహాత్ములు, అవతార పురుషులు అతని జీవితనౌకకు చుక్కానులుగ ఆ యా కాలానికి తగినట్లు, వారి దివ్యప్రభావీచికలను ప్రసరిస్తారు.

'ఎందుకో పుట్టాం; ఏనాడో ఒకనాడు పోతాం. ఈ మధ్య బ్రతికినంతకాలం సాధ్యమైనంత సుఖంగ జీవితం సాగడమే మాధ్యేయం. జననమరణాలకు మించిన అతీతశక్తి ఏదైనా ఉందేమోనని తెలుసుకోవడం మాకు అనవసరం. ఇంద్రియప్రజ్ఞలకు అందని తత్వాన్ని గూర్చి ఆలమటించడం అవివేకం – వ్యర్థం' అనేవారిని, లేదా లోకాయాతవాదమనే పెనుగాలికి గడ్డిపోచలవలె కొట్టుకుపోతూ – ఆ కొట్టుకుపోవడమే సుఖంగ తేలియాడడమని భ్రమించేవారిని, నాస్తికులనవచ్చును.

ఇటు ఆస్తికులూ, అటు నాస్తికులూ కాక అయోమయమైన అంతర్యంతో అవకతవకల బడేవారు, చాలరకాలవారు ఉన్నారు. వీళ్లకు స్వార్థమున్నంతగ ఆత్మవిశ్వాసం ఉండదు; ఆత్రమున్నంతగ అనువైన శ్రద్ధ ఉండదు. స్వప్రయోజనాలకు తోటివారి బలహీనతలను బలిచేసి, బలిసి – జరిగినంతకాలం, 'దేవుని దయవల్ల చల్లగ ఉన్నా'మంటారు కొంతమంది. కొట్లో కొబ్బరికాయను దణ్ణంచేసి దోచి దారిలో విఘ్నేశ్వరునికి, నలుగురిమధ్య కొట్టి భక్తులై వెలసి – ఆ పరపతితో స్వంతలాభానికి ప్రాతిపదిక వేసేవారు మరికొందరు,

ప్రభుత్వానికి తమ ప్రలోభపు అంతుచిక్కకుండ కాపాడింది ఆ ఏడుకొండలవానికి తాము మొక్కుకున్న మొక్కుబడేనని నమ్మి, తమ దొంగసొమ్ములో కొంత, కమిషన్ క్రింద శ్రీవారి హుండీలో చాటుగ దిగవిడిచేవారు మరొక తరగతి. ఒక్క రూపాయితో లాటరీ టిక్కెట్టు కొని అమాంతంగ లక్షాధికారి కావడానికి ఊర్లోని గుళ్లంతా ప్రదక్షిణం చేసే వాళ్లతోబాటు, పరీక్షముందు, సినిమా(ఆ)లయాలకు బదులు దేవాలయ ప్రాంగణాల్లో తారసిల్లే విద్యార్థులు – ఇలాంటి తప్పుడు ముముక్షువులు, ఉత్తీర్ణులైనంతవరకు, తమ ఆస్తికతా ప్రయోజనానికి తామే మురిసిపోతారు. ఐతే, పునాదిలేని కట్టడం ఉప్పెన వచ్చినప్పుడు ఊడ్చుకొని పోయినట్లు, వీళ్ల 'ఆస్తికత' నమసిపోతుంది – కాలం ఎదురుతిరిగి, పాపం పండినరోజు, వీళ్ల దైవనమ్మకం నాస్తికుల అపనమ్మకంకన్నా నికృష్టం. సందేహాలకు తావివ్వని నమ్మకం – శాస్త్రప్రమాణాలపట్ల అకుంఠితమైన విశ్వాసం – సాధనలోని లోపదోషాలను తీర్చిగడించే గురువు సాన్నిధ్యం – నిరంతరదీక్ష, అనిర్విణ్ణత ఆస్తికుని లక్షణాలు. అడుగడుగునా కలిగే అనుమానావరోధాలు, నిజానికి ఆస్తికుని దీక్షను పరీక్షచేసి, అతని ప్రగతికి గీటురాళ్లుగ ఏర్పడి, అతని సాధన రాటుదేరుతుంది. సాశీల్యవతి సీతకేగదా సుదీర్ఘ నిరీక్ష – స్వాహాభవ పరీక్ష!

కలియుగకాలమైన నేడు మానవసమాజంలో ఆస్తికతా? లేక నాస్తికతా ఎక్కువగ ప్రబలియుండేదన్న ప్రశ్నకు సమాధానం: జిజ్ఞాస, సనాతనధర్మశాస్త్ర ప్రమాణికంగా జరుగుతోందా; లేక ఆధునిక సామాన్య శాస్త్రరీత్యా సాగుతోందా – అనే దాన్నిబట్టి ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. కలిప్రభావమంతా నవీన విజ్ఞానసమాజనిర్మాణ మనే మయసభలోనే ఉంది. అస్తవ్యస్తపు విలువలు, డాంబిక యోజనలు, తారుమారు చేస్తున్నాయి మానవ యత్నాలను. మానవుడు అంతరిక్షయానం చేస్తున్నాడు. అందాల జాబిల్లిమీద తప్పటడుగులు వేశాడు. తల్లితండ్రుల అవసరంలేకుండ పరీక్షానాళికలలో పాపాయిని తయారు చేసే ట్లున్నాడు. పరమాణువుని ఛేదించి మారణాయుధాలను విచ్చలవిడిగ వదలిపెట్టాడు. అక్కడక్కడ తన నిర్మాణకౌశలంతో ఎడార్లను నందనవనాలుగ మార్చగల్గుతున్నాడు. ప్రకృతికన్న తాత్కాలికోత్పత్తమైన శక్తియుక్తులచేత రోగాలను అదుపులో పెడ్తున్నాడు. మానవజీవితకాలపరిధిని పెంచగల్గుతున్నాడు; పిల్లా జెల్లా బాదరబందీలేని కామకాండకు దోహదమైనాడు. సంకరజాతుల సృష్టించి సస్యాలవృద్ధి, పశురాలసనీ, పెంపొందించి – తక్కువమంది పుట్టి ఎక్కువ తిండి మెక్కి, భోగలాలసతవృద్ధికి మరింత సాయం చేస్తున్నాడు ఇదంతా చూస్తోంటే మానవుడు దివిని భువికి దింపేటట్లున్నాడనిపిస్తుంది – సామాన్యుడికి.

ఆధ్యాత్మికతత్వాన్ని సాంఘికంగ, రాజకీయంగ దాదాపు విస్మరించిన మన భారతదేశం కూడ అగ్రరాజ్యాలతోబాటు, నవీన విజ్ఞాన మార్గంలో ముందడుగువేస్తూ అణుశక్తినికూడ సాధించింది. అడవుల్లో బలమే శాసనమైనట్లు – కలిగనవాడితోడి కాపురమే మేలన్నట్లు – నేటిమేటిదేశాలకు సామాన్య విజ్ఞానశాస్త్రంలో, సాంకేతిక నైపుణ్యంలో, సాటిగ మన్నన పొందిన మనదేశం – ఎక్కడో అంతర్యంలో నిక్షిప్తమైవున్న పురాతన సంప్రదాయాన్ని శాంతికాముకతరూపాన ఋజువుచేస్తూ, అణుశక్తిని దారిద్ర్యతరణానికే వినియోగించ

సంకల్పించింది. అంతవరకు బాగానేవుంది; కానీ, ఇంత తిండీ తీర్థం - అణుశక్తి వెలుగు, సర్వత్ర జిలుగు పులుముకుంటే చాలా? అగ్ర రాజ్యాలు ఇదంతా సాధించి మించి, మితిమీరిన భోగలాలసతో అలసి ఇప్పటికే చెప్పలేని కొఱతలతో, మానసికవ్యథలతో, మాన్యద్రోగాలతో అలమటిస్తున్నాయే! జీవితావసరాల సమృద్ధితోబాటు, క్షణికానందాలవలని నిర్వీర్యత, నిస్పృహ, సరికొత్త సమస్యలూ ప్రారంభమై సతమతమవుతున్న వీరి పరిస్థితి మనకొక హెచ్చరిక కాదా? లోకాయాతంలో మునిగి తేలిపోయి, వేసారి, విసిగిన పాశ్చాత్య మేధా సంపన్నులు కొందరు మనదేశానికి, ఏనాడు లేనంత ఎక్కువగ, భావదాస్యంచేస్తూ వలస వచ్చి యజ్ఞయాగాదిక్రతువుల్లో పాల్గొంటుంటే - ఇక్కడి మిడిమిడిజ్ఞానులు ఈసడించుకుంటున్నారు - ఇహపరసాధనమైన మన తాత్వికదృష్టిని! అంతేకాదు - ఎవరో భయస్థులు, భయంకర వ్యాధిగ్రస్తులు, చాదస్తులు, మూఢులు మాత్రమే మానవాతీతమైన దేవుని గూర్చి కలలు కంటారనే అపవాదం ప్రబలింది. నవీన యుగంలో ఏ అగ్రరాజ్యాలను లౌకిక భోగధామాలుగ సామాన్య శాస్త్ర విజ్ఞానం మార్చిందో, అదేధోరణి అక్కడి మానవజీవితాలను కోరికల కార్చిచ్చుగ కూర్చింది. సౌలభ్యాలను, సౌకర్యాలను క్రమ్మరించిన సాంకేతికవిద్య ప్రజల తీరికను పెంచి - తద్వారా మానసిక, దైహిక పారతంత్ర్యం కల్గించి, లేనిపోని బాధలు నించింది. వెలుగును నీడవలె, భౌతికమైన ఆదాయాన్ని భయంకరమైన వ్యయమొకటి వెన్నాడుతూనే ఉంటుంది. మహత్తరమైన అణుశక్తిచేత తక్కువవ్యవధిలో ఎక్కువఫలితం సాధించినా, ఇంధనానికై మిగిలిన వ్యష్టి (Nuclear waste) అతి ప్రమాదకరమైనది. దాన్ని గుప్తంచేయడం ఒక సమస్య. అడ్డదారి ఏనాటికీ నిష్కంటకం కానట్లు - ప్రతిదెబ్బకూ తగుమైన ఎదురుదెబ్బ తప్పనిసరి ఐనట్లు - సామాన్యశాస్త్ర ప్రసాదాలన్నీ దుష్టాదుష్ట మిశ్రమబాధితాలే!

దేవునిమీద నమ్మకం చేతకానితనానికి భద్రకవచం అని దెప్పిపొడిచే నవీనులు - హేతువాదధురీణులు కొన్ని నిత్యసత్యాలను అతితేలికగ విస్మరిస్తారు. ప్రతివ్యక్తికి, పాలిచ్చి పెంచిన తల్లి మాతృత్వం ప్రత్యక్షానుభవమైతే, ఆతల్లి వేలెత్తిచూపి పరిచయం చేసిన తండ్రి ఋజుత్వం, అనుభవంమీదకాని ఏర్పడదుకదా? ఏ బిడ్డ తల్లిని ప్రశ్నించగలదు, తన తండ్రి పితృత్వాన్ని గూర్చి? జీవితంలో అమాయకమైన నమ్మకం మొదట; ఆ తరువాత పెరుగుదలతోబాటు అన్ని సత్యాల ఎఱుక. సృష్టికర్త రక్ష, తల్లిప్రేమవలె, మాటవలె, అందర్ని ప్రభావితుల్ని చేస్తుంది. సృష్టికర్త ఆంతర్యం - చిన్నవానికి, తండ్రియని చూపబడిన పురుషుని ప్రత్యేకత అనుభవించిన మీదటగాని తెలియదు. ఇంతెందుకు? సామాన్యశాస్త్ర విజ్ఞాన పరిశోధకులు కూడ మొదట సిద్ధాంతమనే నమ్మకంతో మొండిగ ఒడంబడిక చేసుకుని, ఆతరువాత ప్రయోగాల ద్వారా, ఆ నిశ్చితాభిప్రాయానికి ఋజువులు వెదుకుతారు. ఆ యా సిద్ధాంతాల, ప్రయోగాల ఉపయోగం నిస్సంశయమనే నమ్మకమే కదా వారి మొదటినైజం! పరిశోధనలకు ఎన్ని జీవాలనో, ఎంత కాలాన్నో కోట్లకొలది ధనాన్నో వెచ్చించి, చాలమార్లు నిష్ఫలులైన వీరే, యజ్ఞయాగాది క్రతువుల్లో హోమకపదార్థాలు బూడిద చేస్తారని సనాతనులను విమర్శిస్తారు. వారుచేసేవి ప్రయోగాలు; వారి కర్థం కాని బహుళార్థ సాధక ప్రయోజనాలు వారి

దృష్టిలో వ్యర్థాలు. వారి వ్యోమగాముల కైన ఖర్చు ఏమాత్రపు వాస్తవికాదాయాన్ని, జిజ్ఞాసాతృప్తిని వెలార్చిందీ, అందరికీ తెలుసు. సామాన్యశాస్త్ర ప్రయోగాలద్వారా ఎంత తక్కువ తెలుసుకుంటే అంతకన్నా ఎక్కువ తెలియజాలనిది స్ఫురించి వారిని దిగ్భ్రాంతులను చేస్తోంది. అంతరిక్షాన్ని అంతో ఇంతో శోధిస్తేనే వీళ్ల వింత - విస్మయం నిబిడీకృత మౌతుంది.

కంటికి కనబడినది నిజం - తదితరం నాస్తి అనుకునేవారికైనా, ప్రత్యక్షంగ జన్మదాత లున్నారుకదా! శూన్యమునుంచి ఏమీ పుట్టుకుని రాలేనప్పుడు, ఈ జగానికంతా ఒక కర్త, ఆదిగ ఉండక తప్పదు. ఐతే విజ్ఞానులు కొందరు; 'విశ్వానికి మొదట ఉన్న శూన్యంలో అసంఖ్యాకమైన అణువులు తేలియాడుతూఉండి, ఆ తరువాత కొన్నికొన్ని అణువులు ఒక్కొక్క అణుసముదాయంగ ఏర్పడి నాయి. ఈ ఒక్కొక్క అణుసముదాయము ఒక్కొక్క వస్తువో, ప్రాణో, పుట్టో, చెట్టో అయింతరువాత క్రమంగ పరిణతిచెంది నేటిసృష్టి వెలసిం'దంటారు. కాని, శూన్యంలో విచ్చలవిడిగ తేలియాడ్తోన్న అణువుల మధ్య ఏ క్షణంలో, ఎందుకని అణుసముదాయాలు తారసిల్లడం జరిగిందో వీరు చెప్పరు. సృష్టిరీతులన్నీ అనేకతకు, వైవిధ్యానికి తార్కాణాలైనా, సాంతసృష్టిలో ఒక్కొక్క రీతికీ, ప్రతి జాతికీ - పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతం, ఏకంగ విశిష్టతగ, ఒక్క గానొక్క కోరికమాత్రం, క్రమబద్ధంగ ఉంది: అదే సుఖాన్ని పొందగోరడం; దుఃఖాన్ని దూరం చేసుకోవడం సర్వ జీవరాసులకు ఒకటిగ ఉన్న ఈ విచారణ, విచక్షణ, మనోధర్మం ఎలా సాధ్యమైంది? అణువులు అసంఖ్యాకం; అణుసముదాయాలు వేరు వేరు; ఐనా అన్ని అణుసముదాయాల విభిన్నతలో ఆశయ ఏకత ఎలా కుదిరింది? బుద్ధిమంతు లందరికీ ఋణమేదో, ధనమేదో, చావేదో, బ్రతుకేదో, మంచిచెడ్డల మిశ్రమ నెపమేదో, మిత్తి తరువాయి పొత్తు ఏదో, అనే విచారణ ఒకటై - సృష్టిలో ఒక సమైక్యతను సూచిస్తుంది. భిన్నభిన్న రీతుల సృష్టిసముదాయంలో సమగ్రమైన ఈ స్వభావం ఒకటిగ ఉన్నందువల్ల - ఈ సృష్టి ఒక్క సంకల్ప పరిణామమేగాని, విచ్చలవిడియానాల తేలిన అణువులు ఉన్నట్టుండి ఉమ్మడి కుటుంబాలుగ వెలసినట్టి అసంభావ్యం కానేరదు. ఇటువంటి ఉత్కృష్టమయిన సృష్టికి ఎవరు కర్త? ఏమిటీ పరిణామం? ఎందుకో సంకల్పం?

సృష్టి ఎలా కుదిరిందని తర్జనభర్జన చేయడంలోనే నిమగ్నులైన నవీన విజ్ఞాన వల్లభుల్లో కూడ ఈ మధ్య గడ్డుసందేహాలు, అసహాయతాలాపాలు, విస్మయమానాలు బయలుదేరాయి. సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేస్తూ, తన్మూలంగ సృష్టి వితరణ అవగాహనకై తృప్తికి ప్రయత్నిస్తారు వీరు. సృష్టికారణం వీళ్ళకు అనవసరం- లేదా సృష్టిరహస్యాలన్నీ భేదించి, బోధపరచుకుంటే, సృష్టికారణం అవగతమౌతుందని వీరి నమ్మకం. దృగ్గోచరమైన సృష్టికే పరిమితమైన వీరి పరిశోధనలు, ఎంతగ లోపదోషభూయిష్ఠాలో సూక్ష్మబుద్ధికి సువిశదం. ఉదాహరణానికి, నవీన విజ్ఞానశాస్త్ర పరిశోధనా ఫలితమైన ధాతు సంయోగకృత C వైటమిన్ (synthesized C Vitamin) ని తీసుకుందాం. అసలు, ప్రకృతిలో సహజంగ ఈ C Vitamin అనబడే ఒకానొక ఆహారపు విలువ లేక తత్వం, నిమ్మవంటి తాజా పండ్లు వగైరాలలో లభ్యమని కనుగొన్నారు. అస్కార్బిక్ ఆమ్లము (Ascorbic acid) అను పదార్థమే ఈ C వైటమిన్. దీని కణరూపాన్ని

ప్రయోగశాలలో కనిపెట్టి, ఆ తరువాత కృత్రిమంగ ఆయా కణధాతువుల సంయోగం ద్వారా అస్కార్బిక్ ఆమ్లాన్ని తయారు చేశారు. ఈ కృత్రిమ సంయోగక్రియవల్ల, అమూల్యమైన ఈ C వైటమిన్ అతి చౌకగ, భారీఎత్తున తయారుచేయ గలగడం, తద్వారా, ప్రకృతిలో దొరికే మూలవస్తువుల పంటా - కూర్పూ: వంటా - వార్పూ, సాధక బాధకాలు తొలగించడం వీరి అభినందనీయమైన కృషి ఫలితం. ఐతే కృత్రిమ సంయోగక్రియద్వారా సాధించిన ఈ C వైటమిన్ కణాకృతీ, రంగుల తీరూ, ప్రకృతిలో లభ్యమయ్యే C వైటమిన్ కణాకృతీ, రంగుల తీరునకు భిన్నంగ ఉందని **ఒక ప్రత్యేక రసాయనిక ప్రయోగంద్వారా (chromotography) స్థిరపరచారు. అంటే— హనుమంతుని ముందు కుప్పిగంతు లన్నట్లు - సృష్టికి ప్రతిసృష్టి. వైజ్ఞానిక విప్లవం ద్వారా సంపూర్ణం కావడం అసంభవమే కాదు - తత్ఫలితం హాస్యాస్పదం కావచ్చునన్నమాట ! రేపు వీరు సృజించే పరీక్షానాళికలోని శిశువు (test-tube baby) ప్రకృతిసహజంగ కలిగేసంతానానికి సాటికాదని అర్థమౌతూనే వుంది. నక్కలు వాతపెట్టుకుంటే, పులులౌతాయా ! ఒళ్లు కాలి కొంచం వాతం తగ్గవచ్చునేమో గాని. మన నిత్య రోగాలకు పాశ్చాత్య వైద్యం కూ పొందించే మాత్రలు, ద్రావకాలు, తాత్కాలికమైన ఉపశమనానికి పనికొస్తాయేమో గాని, రోగాన్ని నిర్మూలం చేయవు. సామాన్య శాస్త్ర విజ్ఞానం మన కందించే సవ్యమైన సిరపాయకరమైన నిర్దుష్టమైన సౌకర్యాలు ప్రశంసనీయాలే.

(సశేషం)

పరిప్రశ్న

[మద్రాసు శ్రీ రామకృష్ణమఠమున 14-5-72 వ తేది జరిగిన అంతర్యోగమున శ్రీమత్తపస్యానందస్వాములతోడి ప్రశ్నోత్తర సంగ్రహము.]

ప్రశ్న : మానవసేవయందు సంపూర్ణముగ అభిరుచి లేక అట్టి సేవ ఎట్లు సాధ్యమగును ? ఆ కర్మయందు ఆసక్తి (సంగము) లేక అట్టి అభిరుచి ఎట్లు కలుగగలదు ? కనుక నిస్సంగ కర్మాచరణ సిద్ధాంతము నంగీకరించినచో నిష్క్రమైన దక్షతతో కూడిన సేవకుగల ప్రోద్బలమంతయు తొలగిపోదా ? ఇట్లు అభిరుచిగాని ఆసక్తిగాని లేని కర్మవలని లాభమేమి ?

ఉత్తరము : అభిరుచి రెండు విధములు, వ్యక్తిగతమైన అభిరుచి, నిర్వ్యక్తికమైన అభిరుచి అని. వైయక్తికమైన అభిరుచి ఎప్పుడును వ్యక్తిగతలాభమును గూర్చిన ఆలోచనవలననే జనించును. క్రమశిక్షణకును ఒక నీతినియ

** Dr. M. J. స్మిత్ అను అమెరికాలోని రోస్‌వెల్ సంస్థలో వైజ్ఞానికశ్రేష్ఠుడు కనుగొన్న వింత సత్యం గతసంవత్సరం బాహాటంగ దినపత్రికల్లో గూడ ప్రకటితమైనది.

యముల మర్యాదకును లోబడియున్నచో ఈ ప్రోత్సాహమువలన మానవుడు సంఘపురోగతికి ఎంతయో చేయవచ్చును. ఇచ్చట అనుసరింపవలసిన సామాన్యసూత్రము ఇచ్చిపుచ్చుకోలుమాత్రమే. ఇదియే సాధారణముగ సమలులోనున్న న్యాయము కూడ.

నిస్సంగము లేదా నిర్వ్యక్తికమైన అభిరుచి, ఒక ఉన్నతతరమగు ఆలోచనాపథమును జీవనసరళిని అందుకొనినవారికి ఉద్దేశింపబడినది. ఇట్టివారు, వ్యక్తిగతలాభమునకు మాత్రమే పనిచేయుట తమకొఱకుమాత్రమే జీవించుటవలన జీవితమునకు సార్థక్యము లేదని భావింతురు. మానవప్రయత్నమునకు, వ్యక్తిగతలాభముద్వారా లభించు అభిరుచికంటె శ్రేష్ఠతరమైన అభ్యనుజ్ఞ వీరికి కావలెను. నిస్సంగకర్మాచరణము వీరికిమాత్రమే అనువర్తించును.

పై ప్రశ్నయందు ప్రతివారును నిస్సంగకర్మాచరణమను ఆదర్శమును పాటింపవచ్చుననియు, ఆఆదర్శమును పాటింప సమర్థులనియు, ఆ ఆదర్శమునే పాటింపవలయుననియు అనుక్తముగ స్వీకరింప బడినది. ఇది సరికాదు. కర్మవలన తనకు లాభము కలిగిననే కర్మ నాచరింప నిచ్ఛగించువాడు నిస్సంగముతోను ప్రేమసాంద్రతతోను మానవసేవ చేయజాలడు. ఇచ్చి పుచ్చుకొనుట మాత్రమే అతని న్యాయము.

గౌణమగు ఆత్మకొఱకు మాత్రమే జీవించుట నిరర్థకమని భావించువారియందు, విస్తృతములు ఉన్నతములు అగు ఆదర్శముల, ఉద్యమముల, తోడి తాదాత్మ్యమువలన కలుగు ఉన్నతాశయముల వలననే కర్మయం దభిరుచి కలుగజేయనగును. ఆ విధముగ సంఘసేవ దేశసేవ మానవసేవ భగవత్సేవ అనునవి అట్టి ఉన్నతతరపరిణతి నందినవారికి కర్మచోదనములైనవి. అట్టి కర్మయందు అభిరుచిగాని ఆసక్తిగాని లేదని భావించుట సరికాదు. వ్యక్తిగతముగ తమ కేమియు లాభింపక పోయినను ఉన్నతలక్ష్యములకై ఎంతయో ఉత్సాహమును ఆసక్తిని ఎందఱో ప్రదర్శించిరి. నిస్సంగమనగా నిర్లక్ష్యము కాదు – వ్యక్తిగతమగు లాభము నాశింపని ఉత్సాహము మాత్రమే.

సేవయేగాని కర్మయేగాని అది భక్తిభరిత జీవనమునందు ఒకభాగమైననే అందు నిక్కముగు పరిపూర్ణమగు కార్యదక్షతాయుతమైన నిస్సంగము సాధ్యమగును. అన్ని ప్రపంచములును భగవంతునివే యనియు మన మాతని వినమ్రములైన సేవకుల మనియు భగవంతుడు మనకు కొన్ని బాధ్యతల నప్పగించినాడనియు మన జీవనరాగము స్పందింపవలెను. మనకు గల దైహిక మానసిక శక్తియంతయు భగవదనుగ్రహమనియు మనము కేవలము నిమిత్తమాత్రులము జయాపజయములు అతని ఇచ్ఛాధీనములే యనియు మనము భావింపవలెను. భక్తిసాధనచేత ఇట్టి భావనయందు సుస్థిరులమైననే మనము నిక్కముగ నిస్సంగుల మగుదుము. దేవుని పని భావించి లక్ష్యముకొఱకై పనిచేయుచున్నను అత్యంతము ఉత్సాహవంతులము కాగలుగుదుము. నిస్సంగమును పూర్తిగా సాధించుటకు నిమిత్తమాత్రతకూడ ఆవశ్యకము. నిమిత్తమాత్రత నిర్వ్యక్తిక విలువలగు దేశభక్తి మానవసేవ మొదలగు వానిని భక్తిభావము బలపరచిననే సాధ్యమగును.

ఇక నిస్సంగకర్మకు ఫలమేమను ప్రశ్న: వ్యక్తిగతమగు లాభముదృష్ట్యా మాత్రమే ఆలోచింపగలవారికి ఈ ప్రశ్న సంబద్ధమగును.

తనవిధి సక్రమముగ నిర్వర్తింప బడినదను భావనయే, ఒక లక్ష్యము నెరవేరుటకు ప్రయత్నము జరుగుటయే వారికి ప్రతిఫలము. ఈ ప్రతిఫలము పరిమాణాత్మకముగాక గుణాత్మకముగుటచేత వ్యవహారార్థములో ప్రతిఫల మనిపించుకొనదు. ఇట్టిది మన యాత్మభావమును శ్రేష్ఠతరము చేయును, శ్రేష్ఠతరులగు స్త్రీపురుషులను చేయును, ఆధ్యాత్మిక పరిణతి యందు పురోగమింప జేయును.

భక్తిభావముతో నిస్సంగులై కర్మనాచరించువారు భగవత్కృపకు పాత్రులగుదురు. శ్రీరామకృష్ణులిట్లనిరి. ''సంవత్సరముల పర్యంతము ఒక సేవకుడు తనగూర్చిన యాలోచనయే లేక యజమానిని సేవించును. వాని పట్ల సంప్రీతుడైన యజమాని అతనికి అర్ధాసనమిచ్చి గౌరవించును. అతడు తానేయనియు ఎల్లరును అతనికి విధేయత చూపవలెననియు అత డందఱతో చెప్పును. భగవదర్థమై స్వార్థలేశమును లేక కర్మనాచరించువానిని భగవంతుడు తన దగు పరమపదమున కుద్ధరించును.''

శ్రీ శంకరభగవత్పాదుల వేదాంతసిద్ధాంతము ననుసరించి నిస్సంగముగు కర్మ చిత్తశుద్ధిని కలుగజేసి సాధకుని జ్ఞాననిష్ఠకు అర్హునిగ చేయును.

వార్తలు - విశేషాలు

శ్రీ శంకర రామానుజ జయంతి

శ్రీ శంకర రామానుజ జయంత్యుత్సవము మద్రాసు శ్రీరామకృష్ణమఠమున 15-5-75 నాడు జరుపబడినది. 18-5-75 నాడు సార్వజనిక సభ నడచినది. శ్రీవివేకానంద సెంటినరి మందిరమున ఆబాలవృద్ధులు బహుసంఖ్యాకులగు భక్తులు ఆనాడు సమావిష్టులైరి. శ్రీమత్తపస్యానందస్వామివారి యధ్యక్షతను పండితులును ప్రొఫెసరును అగు శ్రీ వి. కల్యాణసుందర శాస్త్రిగారు శ్రీ శంకరుల జీవితమును గూర్చి ఉద్యమమును గూర్చి తమిళమున నుపన్యసించిరి. భారతీయ సంప్రదాయము లన్నింటి యందును సామాన్యముగా గల సామరస్య భావమును గూర్చియు, అన్ని మార్గములును భగవత్సాక్షాత్కారమునకు గొనిపోవు నిచ్చెన యందలి మెట్లని అన్ని సంప్రదాయములకును గల యభిప్రాయమును గూర్చియు వారు ప్రస్తావించిరి.

శ్రీ రామానుజులు ఆదిశేషుల యవతారమనియు శ్రీ మధ్వాచార్యులు వాయుదేవుని యవతారమనియు భావింపబడునట్లే శ్రీ శంకరులు శివావతారమని జనుల విశ్వాసమని వారనిరి. శ్రీ శంకరులు చిరుత ప్రాయముననే అసాధారణమైన బుద్ధిపరిణతిని ప్రదర్శించి బాల్యముననే వారి జీవిత కార్యమును చాలవరకు పూర్తిచేసిరి. సర్వశాస్త్రపాండిత్యమును వారికి సహజముగనే అబ్బెను. ఎనిమిదేండ్ల ప్రాయముననే సన్న్యాసము స్వీకరించి వారు దైవనిర్ణీతులైన తమ గురుదేవులను శ్రీ గోవిందాచార్యులను నర్మదా ప్రాంతీయులను దర్శింప బోయిరి. వారినుండి ఉన్నతతమ మగు జ్ఞానమును గ్రహించి పిదప వైదిక సంస్కృతిని ప్రచారము చేయుటకై తమ జీవితమును ధారవోసిరి. ప్రస్థానత్రయముపై మకుటాయమానమైన భాష్యములను వ్రాసి జనరంజకము లగు స్తోత్రముల ననేకములను రచించిరి. వేదాంత సారస్వతమునకు వారి యుపహారము మహనీయము, శాశ్వతము. వారు సాధించిన దానిని

అతిమానుష పురుషుడే సాధింపగలడు. విధి లిఖితమైన యాయువు వారికి పదునారేండ్లే యైనను వేదవ్యాసమహర్షి ఆ వయస్సున వారు సాధించిన దానికంటె ఇనుమిక్కిలి సాధించుటకై వారి యాయుష్యమును ముప్పదిరెండేండ్లకు పెంచెనని చెప్పుదురు. విఖ్యాతిగన్న పండితులనెల్ల స్వయముగ కలిసికొని దుష్ట సిద్ధాంతములయందును అసంగత విశ్వాసములయందును జనుల మూఢనమ్మకములను సమయజేసి దేశమును శ్రీ శంకరులు పునరుజ్జీవితముగ చేసిరి.

పిదప శ్రీ ఎస్. ఎస్. రాఘవాచార్ గారు ఆంగ్లమున శ్రీరామానుజులగూర్చి సంభాషించిరి. భావోద్విగ్నమై ప్రమాణయుతమైన యుపన్యాసమున వీరు విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతమును స్పష్టముగ వివరించి భారతీయ తత్త్వశాస్త్ర వైభవమునకు శ్రీరామానుజుల కృషిని గూర్చి ఘంటారావముగ నుపన్యసించిరి. శ్రీ రామకృష్ణుల సందేశమున విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతము లెన్ని ప్రతిఫలించుచున్నవో ప్రదర్శించుచు వారి శిష్యసత్తముడగు శ్రీ రామకృష్ణానందస్వామి శ్రీ రామానుజుల యాత్మకథను వ్రాయుటను తెల్పిరి. శ్రీరామానుజులు ఏకాకియైన తాత్త్వికుడు కాడు. వేదములనుండి ప్రవహించు సంప్రదాయమునందు, విశిష్టాద్వైత సిద్ధాంతములను మాటిమాటికిని తలపింపజేయు వేదసంప్రదాయమునందు, విరిసిన కుసుమరాజము. శ్రీరామానుజులు బృహత్తరములగు భాష్యములను వ్రాసిరి. వారి పాండిత్య ప్రకర్ష ఎట్టిదనగా ప్రతిపక్షుల యభిప్రాయములను వారికంటె స్పష్టముగ ప్రతిపాదించి ఖండించువారు. వారి రచనాశైలి స్పష్టము గంభీరము. వారి స్వాతంత్ర్యము అరమరలు లేనిది. అవసరమగుచో తన గురువులనుండి కూడ విడిపోవగల్గెను. భగవంతునియెడ భక్తిభావమును శిఖరాయమానముగ చేసి ముక్తికంటెను కూడ భక్తియొక్క శ్రేష్ఠతను ప్రకటించిరి. శ్రీరామానుజుల కృపాళుత మితిలేనిది. వారి సిద్ధాంతో ద్ఘాటనము స్ఫటికమువలె స్వచ్ఛమైనది. వారి నారాయణుడను తత్త్వమును ప్రపత్తిని గూర్చి వారి యభిప్రాయములును వారి బుద్ధినైశిత్యమును ప్రకటించుచున్నవి.

సమావేశమును పరిసమాప్తి చేయుచు శ్రీమత్తపస్యానందస్వామి ఆధునిక కాలమున నన్ని తత్త్వశాస్త్ర సంప్రదాయములును ఏకమై ప్రపంచమునను ఉన్నతములును నిర్మాణాత్మకములును అగు దృక్పథములను ప్రదర్శింపవలసిన ముఖ్యావశ్యకతను వక్కాణించిరి. ప్రాతకాలపు దోషగణనము పరమతఖండనము స్థానమున ప్రజ్ఞాయుతమైన సహనము విశాలదృక్పథము రావలసిన సమయ మేతెంచిన దని వారనిరి.

బుద్ధ జయంతి

బుద్ధుని జన్మము జ్ఞానోదయము నిర్వాణములతో ముమ్మారు పావనమైన బుద్ధ పూర్ణిమ దినమును మద్రాసు శ్రీరామకృష్ణ మఠము 25-5-75 న జరుపుకొనినది. ఫిజియందలి రామకృష్ణమిషను స్వామి యగు శ్రీ రుద్రానంద స్వామివారు అధ్యక్షత వహించిరి. ప్రొఫెసర్ సి ఎస్. రామకృష్ణన్ గారు సభాసదులకు అధ్యక్షులను ఆ సాయంతనపు వక్తలిరువురను పరిచయము చేసిరి. శ్రీ రుద్రానందస్వామివారు ధర్మసంస్థాపనమున బుద్ధుని విప్లవాత్మకతను, ఆయన ప్రారంభించిన యుద్యమము శతాబ్దములుగ చేయుచున్న మానవసేవను, గూర్చి పండిత పామరరంజకముగ నుపన్యసించిరి. భారతీయులు బౌద్ధులని పిలువబడక పోయినను అంతర్యమున బుద్ధునెట్లు ప్రేమించునదియు వారి నెట్లనుసరించునదియు వివరించిరి. సనాతనధర్మమునందు

బుద్ధునకు తప్పక స్థానమున్నది. హైందవసంప్రదాయమున వ్యక్తికంటెను సిద్ధాంతమునకే ప్రాముఖ్యము. పేరునకు భారత దేశము బౌద్ధ దేశము కాదు కాని తథాగతుని బోధలన్నియు హైందవధర్మమున అంతర్లీనము లైనవి. బౌద్ధ ధర్మమునకు అశోకుడు చేసిన సేవ మరపురానిది. ప్రభుత్వనిర్వహణము ఎంత ఉదాత్తముగ సక్రమముగ నెఱపవచ్చు ననుటకు అన్ని ప్రభుత్వములకు రాష్ట్రములకు అశోకుని రాజ్యతంత్రమే నిదర్శనము. బుద్ధుడెన్నడును సాగరతరణము చేయలేదు. కాని వారి సందేశము భారతదేశమున కతివర్తించు ప్రభావము గలది. బుద్ధుని వంటి ఆధ్యాత్మిక సింహములు అవతరించుట వలననే భారతదేశము పుణ్యభూమి యైనది. బుద్ధుని వ్యవస్థాపకశక్తి యప్రతిమానము. వారి యుపదేశములు అతి సరళములు. విస్పష్టములు. జనసామాన్యమునకు తప్పించుకొనలేని యాకర్షణ కలిగినవి. వారి యష్టాంగమార్గము ఒక గొప్ప సంప్రదాయము. వైయక్తిక సామాజిక పురోగమనమునకు బౌద్ధధర్మము ఎంతగనో తోడుపడినది.

తరువాత మాటలాడుచు శ్రీ అన్నా ఎన్. సుబ్రహ్మణ్యంగారు శ్రీ రామకృష్ణమఠమువారు క్రీస్తు జయంతిని బుద్ధ జయంతిని వారి సాంవత్సరిక పవిత్రోత్సవముల పట్టికయందు చేర్చుటయందలి యంతర్భావమును ప్రస్తావించిరి. అవి శ్రీరామకృష్ణుల విశ్వజనీనత యభ్యసనము. భారతీయుల ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతిపై బుద్ధుల ప్రభావము అపారము. మన దేశమున వ్యవస్థీకరింపబడిన ధర్మము బుద్ధునకు చాలవరకు ఋణపడి యున్నది. వారి త్యాగము తపము అసాధారణమైనవి. నిరర్థకములగు అతివాదములను వదలి మధ్యమపద్ధతి నవలంబించుటపై వారి యుద్ఘాటనము గీతాసిద్ధాంతమునకు ప్రతిధ్వని నంటిది. వారి దయార్ద్రత ఎంత గంభీరమనగా వారి సంప్రదాయమున స్త్రీలకు కూడ స్థానమును నిరాకరింప లేకపోయిరి. వారు బుద్ధకల్పద్రుమము నని కీర్తింపబడుట అన్వర్థమే.

అంత్యమున ప్రసంగించుచు ప్రొఫెసర్ కె. శేషాద్రిగారు బుద్ధుడును ఉపనిషత్తులును ఒకటే సిద్ధాంతమును ప్రవచించుటను ఉగ్గడించిరి. వారి యాలోచనా రీతిలో తప్ప ముఖ్యమగు భేదమేమియు లేదనిరి. వేదాంతము పారమార్థిక ప్రధానము కాగా బుద్ధుడు వ్యావహారికముతో ప్రారంభించి మానవుల దృష్ట్యా నిర్మాణాత్మక మార్గము నేర్పరచెను. దుఃఖమే మానవునికి ప్రపంచమున గతి యని యతడు గ్రహించెను. వేదాంతముకూడ ఈ ప్రాపంచిక జీవనము "దుఃఖాలయ మశాశ్వత" మని నిర్వచించినది. మానవుడు మండుచున్న ఇంటియందు వసించుచున్నాడు. అతని తత్క్షణ కర్తవ్యము అందుండి వెలువడుటయే. నిస్సారములు భ్రాంతిమాత్రములు అగువానిని త్యజింపవలెను. ఇట్టి యనేకములగు నుపదేశములందు వేదాంతము బౌద్ధము ఏకవాక్యతను ప్రకటించుచున్నవి. అహంకారమును త్యజింపవలెనని వేదాంతము చెప్పిన దంతయు బుద్ధుడుకూడ చెప్పెను. కాని మానవు డెవరో వాని నిజ స్వరూప మేమో బుద్ధుడు వివరింపలేదు, అది తెలిసికొనుటకు చివరకు వేదాంతమే ఆశ్రయణీయమైనది.

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కంచుకూరు మల్లికార్జునంగారు

దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీ దేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

శ్రీ శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు:

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శ మాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేటతెనుగున రచింపబడియున్నవి.

348 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-600004

1975-వ సంవత్సరము, ఆగష్టు మాసమున జరుగనున్న

ఉత్సవ కార్యక్రమము

శ్రీరామకృష్ణానందస్వాములవారి జన్మదినోత్సవము

5-8-75 గురువారము: తిథిపూజ (ఉదయము 5 మొదలు 12 వఱకు) ప్రత్యేకపూజ హోమము.

10-8-75 ఆదివారము: బహిరంగోత్సవము:

అపర్ణాహము 3-30 మొదలు 5-30 వఱకు బ్రహ్మశ్రీ వి. ఎస్. వేంకట్రమణరావుగారిచే 'భక్తకనకదాసు' హరికథాకాలక్షేపము.

5-30 ,, 7-30 ,, బహిరంగోపన్యాసము.

అధ్యక్షులు: శ్రీమత్ కైలాసానందస్వాములవారు, శ్రీరామకృష్ణసేవాసంఘముల సర్వోపాధ్యక్షులు, బేలూరు.

ఉపన్యాసకులు: (తమిళము) ప్రొఫెసరు ఆర్. రాధాకృష్ణన్‌గారు, నేషనల్ కాలేజి తిరుచ్చి.

(ఆంగ్లము) ప్రొఫెసరు K. గణేశన్‌గారు, వివేకానంద కాలేజి, మద్రాసు.

శ్రీకృష్ణ జయంతి

29-8-75 శుక్రవారము: జన్మాష్టమి: ఆరతి అనంతరము భాగవత పఠనము.

31-8-75 ఆదివారము: ఉదయము 8-30 మొదలు 10-30 వఱకు భగవద్గీతా పారాయణము (పూర్తిగ)

,, అపర్ణాహము: 4.00 మొ. 6.30 వఱకు. బహిరంగోత్సవము; అధ్యక్షులు శ్రీమత్ తపస్యానందస్వాములవారు.

ప్రత్యేకోపన్యసములు: 6-30 గంటలకు విషయము: షడ్దర్శనములు.

ఉపన్యాసకులు: డాక్టరు టి. ఎం. పి. మహాదేవన్‌గారు 1-8-75, 2.8-75, 4-8-75, 6-8-75, 7-8-75, 8-8-75, 9-8-75.

ఆదివారములందు సత్సంగ సమావేశములు

అపరాహ్ణము 4-00—4-20 వఱకు లలితా సహస్రనామ పారాయణము (17-8-75)

,, ,, ,, శ్రీవిష్ణు సహస్రనామ పారాయణము (3-8-75, 24-8-75)

4-20—4-30 ,, ధ్యానము

4-30—5-30 ,, తమిళమున ఉపన్యాసములు:—

శ్రీవిష్ణుసహస్రనామము: శ్రీ వి. కల్యాణసుందరశాస్త్రిగారు (3-8-75)

వివేకానంద చరిత్రము (సంగీత ప్రవచనము): శ్రీ మంత్రముగారు (24-8-75)

శ్రీదక్షిణామూర్తి స్తోత్రము: డాక్టర్ టి. ఎం. పి. మహాదేవనుగారు (178--75)

5-35—6-30 ,, ఆంగ్లోపన్యాసములు:—

శ్రీమద్భగవద్గీత: శ్రీమద్విమలానందస్వాములవారు

6-30—8-00 ,, ఆరాత్రికము - భజన

ప్రత్యేకోపన్యాసములు

16-8-75 శనివారము: 5-45 శ్రీమద్రామాయణ పఠనము: శ్రీ పి. రామకృష్ణన్‌గారు, ఐ.సి.ఎస్. (రిటైర్డు)

23-8-75 ,, 5-30 శ్రీమద్రామాయణము: డాక్టర్ ఎన్. వీర్ణినాథన్‌గారు

ఇతర వారములందు ఉపన్యాసములు: అపరాహ్ణము 5-45 గంటలకు

సోమవారములు: విష్ణుసహస్రనామము (ఆంగ్లము) శ్రీమత్ వీతమోహానందస్వాములవారు

మంగళవారములు: ఆధ్యాత్మరామాయణము (ఆంగ్లము) శ్రీమత్ గభీరానందస్వాములవారు

బుధవారములు: శ్రీమద్భాగవతము (ఆంగ్లము) శ్రీమత్ గోలోకానందస్వాములవారు

గురువారములు: ఆముదమొళ్ళి (తమిళము) శ్రీమత్ శ్రీరంగానందస్వాములవారు

శుక్రవారములు: ఆత్మబోధ (తమిళము) శ్రీ ఆర్. రామకృష్ణన్‌గారు

24-8-75 ఆదివారము: అంతర్యోగ సాధన

ఉభయ ఏకాదసులయందు సాయంకాలిక ఆరాత్రికానంతరము శ్రీరామనామ భజన (3-8-75; 17-8-75)

21-8-75 గురువారము శ్రీనిరంజనానందస్వామి జయంతి.

శుక్రవారములందు సాయంకాలము 6-30 గంటలకు తిరువల్లిక్కేణియందలి దక్షిణమాడవీధియందు 18-వ నంబరుగల రామకృష్ణ మందిరమున శ్రీమత్ గోలోకానందస్వాములవారి భగవద్గీతోపన్యాసములు.

ఈ ఉత్సవము లన్నింటియందును భక్తులెల్లరును పాల్గొని భగవంతుని అనుగ్రహభాగ్యమును బడయగోరుచున్నాము.

అధ్యక్షులు,

శ్రీరామకృష్ణమఠము, మద్రాసు-600004.